Číslo jednací: 49T 2/2016-847

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3.5.2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Čechové a přísedících Vítězslava Kichnera a Marie Sedláčkové **t a k t o :**

Obžalovaný

Michał C . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, zaměstnanec firmy xxx,

je vinen,

že

poté co se v měsíci březnu 2014 na internetovém serveru s názvem www.igirls.cz, kde vystupoval pod přezdívkou - nickem xxx, seznámil s poškozenou Monikou P., nar. xxx, která zde používala nick xxx, na základě předchozí vzájemné komunikace probíhající až do 19.4.2014 a na to navazující dohody, spočívající ze strany poškozené v akceptování jeho nabídky, že mu za částku 23.000,- Kč poskytne sexuální služby zahrnující vaginální, anální i orální pohlavní styk včetně podvolení

se dalším, až tzv. sadomasochistickým praktikám spočívajícím v akceptování poroučení a bití prutem,

dne 19.4.2014 v době kolem 9:30 hodin pro poškozenou přijel na parkoviště před prodejnou Lidl, nacházející se v Havířově na ulici U Nádraží 1233/4 a jakmile jmenovaná nastoupila do jím řízeného osobního motorového vozidla značky Seat Leon, stříbrné barvy, RZ: xxx v zájmu uspokojení svých vlastních sexuálních potřeb, veden snahou o nové zážitky a experimentování v rovině sexuální, připraven i za pomoci násilí ignorovat známky jejího odporu, této přikázal, aby nemluvila, otevřela přihrádku palubní desky, vytáhla z ní vibrátor a zasunula si jej do pochvy, vůči čemuž se poškozená slovně ohradila, na což ji zvýšeným hlasem okřikl, že ho má poslouchat, načež jí sám roztáhl nohy a opakovaně vibrátor do pochvy zasunul, čemuž se poškozená v obavách z jeho následujícího chování nebránila a toto jednání strpěla až do okamžiku, kdy s vozidlem dorazil do opuštěného areálu v Šenově, část Skrbeň, kde na ně již čekal další dosud neustanovený muž,

zde po zastavení obžalovaný přikázal poškozené, aby si své osobní věci uložené v batůžku nechala v automobilu a vysvlékla se, což ze strachu učinila, následně si oba dva muži rozepli poklopce a obnažili přirození a zcela nahou poškozenou obžalovaný za neustálého křiku pevně uchopil za vlasy, přinutil ji, aby se předklonila a i přes její aktivní odpor projevovaný odtlačováním, cloumáním hlavou včetně kousnutí do penisu, na což reagoval úderem poškozené rukou a upozorněním, že takto se zachovala naposledy, jí vsunul svůj pohlavní úd do úst a nutil ji vykonat orální pohlavní styk s tím, že druhý muž ji uchopil zezadu za boky a zasunul svůj penis do jejího konečníku a takto i přes slovně projevovaný odpor poškozené, aby toho nechali, na ní společně vykonali vaginální, anální a orální styk, u kterýchžto sexuálních aktivit obžalovaný svou dominantní pozici vůči poškozené zdůrazňoval rovněž opakovaným a hlasitým používáním vulgárních výrazů typu děvka a kurva s tím, že jakmile tohoto svého jednání sami zanechali, obžalovaný ji jako trest nejméně desetkrát i přes její aktivní obranu, spočívající ve vykrývání jednotlivých úderů rukama, opakovaně udeřil utrženým prutem do oblasti hýždí, kdy poté co toto bití ukončil,

jakmile se oblékla a obžalovanému řekla, že už žádné peníze nechce, v okamžiku co je druhý muž opustil a také ona sama projevila snahu se vzdálit, jí obžalovaný sdělil, že pokud chce své věci zpět, tak si má nastoupit do vozidla, což ze strachu, že se z místa nedostane a přijde o své věci, učinila, přičemž s ní odjel do xxx na ulici xxx před bytový dům č. 4, kde opět její osobní věci ponechal v autě a odvedl ji do bytu, umístěného v posledním podlaží uvedeného domu, zde uschoval klíče, následně poškozené přikázal, aby se svlékla a šla do koupelny, což ze strachu z bití, jakož i s ohledem na křik obžalovaného, kterým jí sděloval, že s ní ještě neskončil, učinila, zde si na jeho další příkaz dřepla do vany a poté, co i přes její odpor násilným a bolestivým stiskem za čelisti otevřel její ústa, do nichž se vymočil a moč ji přiměl polknout, pak jí rozkázal, aby se umyla a přišla za ním do ložnice, v níž připraveným provazem nejprve svázal poškozené ruce a bolestivě obvázal prsa, následně si zcela obnažený lehl na postel a pod pohrůžkou dalšího trestání po ní požadoval, aby jej uspokojovala jednak orálně a jednak olizováním jeho análního otvoru, vzápětí přikázal, aby si na něj sedla a vykonávala vaginální pohlavní styk, načež ji převalil na záda, zavázal oči šátkem a snažil se jí do pochvy vstrčit pěst, čemuž se za neustálého pláče snažila zabránit tím, že mu říkala, že to bolí a že to nechce, na což reagoval pouze sdělením, že má držet hubu a když se mu pěst do pochvy zasunout nepodařilo, řekl jí, že pokud chce odejít, musí jej orálně uspokojit, kdy poškozená s vidinou, že bude moci byt opustit, vykonala požadovaný orální pohlavní styk, a to až do okamžiku, kdy obžalovaný ejakuloval do jejích úst, poté ji rozvázal a kolem 12:00 hodin, aniž by došlo k předání jakékoliv finanční hotovosti, odvezl do xxx na vlakové nádraží, kde jí pouze sdělil, že je laciná kurva a ať vypadne z auta,

přičemž v důsledku výše popsaného sexuálního útoku a s tím spojeného prožitého traumatu došlo u poškozené Moniky P. ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, jež se bezprostředně po dokonání činu začala projevovat a v současné době i nadále projevuje opakovaným vybavováním si události, obtížemi s usínáním i spánkem samotným, podrážděností, návaly hněvu, obtížemi s koncentrací, hypervigilitou, přehnanými úlekovými reakcemi, kterážto závažná duševní porucha s dobou léčení výrazně převyšující šest týdnů jmenovanou přivedla jak do ambulantní, tak do opakované lůžkové psychiatrické péče a rovněž tak vedla přinejmenším ke dvěma pokusům o sebevraždu, realizovaným nadměrným požitím léků,

t e d y

jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, spáchal uvedený čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, se zbraní a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno c) odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku

a odsuzuje se:

dle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi)** let.

Odsouzení je **n e p o d m í n ě n é**.

Dle § 56 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu obžalovaný zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Dle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Monice P., narozené xxx, zastoupené zmocněncem JUDr. Pavlem Nastisem se sídlem Moravská Ostrava, Sokolská tř. 21, náhradu nemajetkové újmy ve výši 50.000 Kč.

Dle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Monika P., narozená xxx, zastoupená zmocněncem JUDr. Pavlem Nastisem se sídlem Moravská Ostrava, Sokolská tř. 21, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Po provedeném dokazování v hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný následující skutkový děj:

Obžalovaný již delší dobu užíval k navazování známostí, případně i za účelem pohlavního styku, internetový server s názvem www.iboys.cz, kde vystupoval pod přezdívkou - nickem xxx. Poškozená P. byla zaregistrována na seznamce www.igirls.cz a užívala nick xxx, přičemž oba servery byly propojeny. V měsíci březnu 2014 se zde obžalovaný s poškozenou seznámili a tímto způsobem spolu komunikovali až do 19.4.2014. V rámci této komunikace si rovněž vyměnili fotografie, přičemž obžalovaný opakovaně žádal po poškozené schůzku, spojenou s pohlavním stykem. Zcela otevřeně jí popisoval své představy o něm, tedy vaginální, anální i orální pohlavní styk včetně podřízení se obžalovanému, oslovování jej pane, bití a podobně. Poškozená jeho návrhy nejdříve odmítala, nicméně poté, co jí za poskytnutí sexuálních služeb obžalovaný začal nabízet finanční odměnu, která v závěru činila 23.000 Kč, což obžalovaný umocnil i fotografií peněz, poškozená vzhledem ke své rodinné a finanční situaci a své nezkušenosti v sexuální oblasti akceptovala. Schůzka byla dohodnuta na den 19.4.2014 kolem deváté hodiny ranní na zastávce Šenov Skrbeň, ale poškozená vystoupila až v Havířově a tak po internetové komunikaci, zprostředkované svědkem M., ji obžalovaný vyzvedl kolem 9:30 hodin na parkovišti před prodejnou Lidl v Havířově na ulici U Nádraží 1233/4. Přijel osobním motorovým vozidlem značky Seat Leon, stříbrné barvy, RZ: xxx, jehož vlastníkem byla jeho matka. Po nástupu do vozidla, když již předem poškozené přikázal, že musí přijet bez spodního prádla, jí řekl, aby nemluvila, otevřela přihrádku palubní desky, vytáhla z ní vibrátor a zasunula si jej do pochvy, vůči čemuž se poškozená slovně ohradila, na což ji okřikl, že ho má poslouchat, sám jí roztáhl nohy a opakovaně jí vibrátor do pochvy zasunul, čemuž se poškozená v obavách z jeho chování nebránila a toto strpěla až do okamžiku, kdy dorazili do opuštěného areálu v Šenově, část Skrbeň. Zde čekal další dosud neustanovený muž, se kterým se obžalovaný předem dohodnul na sexu ve třech. Po příjezdu se musela poškozená na příkaz obžalovaného svléci se, což ze strachu učinila, přičemž si své osobní věci ponechala ve vozidle. Pak na poškozené oba muži vykonali pohlavní styk tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku, a to i přesto, že poškozená zcela jasně dala najevo nesouhlas, a to jak slovně, tak odstrkováním, kousnutím obžalovaného do penisu, cloumáním hlavou, přičemž obžalovaný překonával její odpor násilným přitahováním hlavy ke svému penisu i úderem do obličeje, přičemž po celou dobu jí vulgárně nadával. Po ukončení styku obžalovaný utrhnul prut, kterým poškozenou nejméně desetkrát, ačkoli se snažila bránit a jeho údery vykrývat, udeřil do oblasti hýždí, čímž jí způsobil viditelná poranění, což vše deklaroval jako trest za neuposlechnutí jeho příkazů. Poté se poškozená oblékla a druhý muž, který se fyzického napadání neúčastnil, odešel. Poškozená řekla obžalovanému, že peníze nechce a chtěla odejít, ale obžalovaný jí začal vyhrožovat, že své osobní věci má v automobilu a bez nich se nikam nedostane a on jí je nedá, pokud odejde. Poškozená na základě tohoto nátlaku nastoupila zpět do vozidla a odjeli do xxx na ulici xxx, kde v té době obžalovaný bydlel. Její osobní věci znovu ponechal v autě a odvedl ji do bytu v posledním podlaží uvedeného domu, zde zamknul a poškozené přikázal, aby se svlékla a šla do koupelny. Poškozená mu ze strachu vyhověla, dle jeho pokynů vlezla do vany, kde přes její odpor ji obžalovaný donutil otevřít ústa, vymočil se do nich a pak musela poškozená jeho moč polknout. Dále jí přikázal, aby se umyla a přišla za ním do ložnice, což poškozená udělala, zde jí připraveným

provazem nejprve svázal ruce a obvázal prsa, následně si lehl na postel a pod pohrůžkou dalšího trestu po ní požadoval, aby jej uspokojila orálně a olizováním jeho análního otvoru. Požadoval po ní také, aby si na něj sedla a vykonala vaginální pohlavní styk, poškozená si ale stěžovala na bolesti kloubu, proto ji převalil na záda, zavázal jí oči šátkem a snažil se jí do pochvy vstrčit pěst, což se mu nepodařilo, načež přikázal poškozené, aby jej uspokojila orálně a když dosáhl vyvrcholení do jejích úst, rozvázal ji. Po celou dobu poškozená dávala najevo obžalovanému svůj nesouhlas, plakala, ale obžalovaný na to reagoval pouze dalšími nadávkami. Nakonec ji obžalovaný odvezl na vlakové nádraží v Havířově, kde ji vyhodil z auta s dalšími vulgárními nadávkami a tím, že si žádné peníze nezaslouží. Poškozená pak odjela za svým přítelem Mojmírem M., kterému se se vším svěřila a on jí ošetřil drobná poranění, způsobená jednáním obžalovaného a poté s ním navázal internetový kontakt nejdříve jménem poškozené, posléze sám za sebe, kdy obžalovaného upozornil na možnost podání trestního oznámení poškozenou a požadoval, aby obžalovaný zaplatil alespoň částku 10.000 Kč, což ten odmítnul s tím, že poškozená stejně nezná jeho identitu. V důsledku výše popsaného jednání obžalovaného došlo u poškozené Moniky P. ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, jež se bezprostředně po dokonání činu začala projevovat a v současné době i nadále projevuje opakovaným vybavováním si události, obtížemi s usínáním i spánkem samotným, obtížemi s koncentrací a dalšími příznaky, pro něž byla poškozená léčena ambulantně i opakovanými hospitalizacemi na psychiatrických odděleních, vedla k pokusu poškozené o sebevraždu a její potíže přetrvávají do současné doby.

Obžalovaný Michał C. slyšen před soudem popřel, že by se vytýkané trestné činnosti dopustil. Uvedl, že se s poškozenou seznámil v rámci internetové seznamky. Zde byl registrovaný delší dobu, kontaktoval tam zejména muže, seznamka je jak pro muže, tak pro ženy a je propojená. On sám byl zaregistrovaný na iboys. Na této seznamce se seznámil i s několika muži, což vedlo i k intimním kontaktům, zaregistrován tam byl asi rok nebo dva. Na poškozenou přišel náhodně. Prvotní iniciativa ke schůzce vyšla z jeho strany, měl za to, že poškozená je v sexuální oblasti zkušená. Psala mu, že je ráda, když ji muž ovládá, měla styk s několika muži a má zkušenosti s análním sexem. Představila se mu jako xxx. Později psala, že má lesbický vztah, chtěla by zkusit sex s více muži i že se do ní vleze celá ruka, proto vzhledem k těmto vyjádřením směřoval i celou diskuzi. Psali si o více věcech, ale v reálu se pak styděl některé navrhnout. Po několika týdnech dopisování se domluvili na schůzce za peníze a dohodli si konkrétní sexuální praktiky. Měli se sejít na zastávce autobusu v Šenově, poškozená však nedorazila, proto se obžalovaný přihlásil na seznamku, kde mu poškozená psala, že zastávku přejela a vystoupila v Havířově. Vyzvedl ji tedy autem na parkovišti u Lidlu, poškozená k němu nasedla, poté obžalovaný vytáhl z přihrádky v autě vibrátor, dal jej poškozené, zajel jí rukou mezi nohy a zeptal se jí, jestli si tam robertka strčí, což ona zkusila nejdříve jen kousek, po chvilce celého. Odjeli směrem na Šenov Skrbeň, cestou se věnoval řízení a nic dalšího v autě nedělal. Ve Skrbni pak na ně čekal další muž, se kterým se domluvil předem telefonicky, ale poškozené o tom neřekl. K tomuto muži bližší údaje nezná, měl snad kolem 20 let, přišel tam pěšky, takže nebydlel zřejmě příliš daleko. Telefonní číslo již nemá k dispozici. To místo u Šenova, kde zastavil, je pozemek, kde bylo dříve nějaké JZD, jsou tam polorozpadlé budovy, ale v okolí jsou i rodinné domky. U vstupu na pozemek je autobusová zastávka. Zašli ke křoví, takže při styku je vidět nebylo, ale pokud by se někdo po pozemku

pohyboval, mohl by je vidět. Obžalovaný tam kdysi jezdil s kamarádem fotit automobily. Toho druhého muže domluvil proto, že poškozená tvrdila, že chce zkusit sex s více muži, a protože byli dohodnuti na jedné schůzce, rozhodl se, že někoho domluví, i když jí to dopředu nenapsal, bavili se o tom několikrát a ona nic nenamítala. Poškozené slíbil částku 23.000 Kč, protože zrovna tolik měl v té době našetřeno. Když přijeli na místo, on i ten druhý muž vytáhli penisy, vyzvali poškozenou, aby se svlékla, což ona udělala, to jej překvapilo, začala je oba střídavě orálně uspokojovat, poté onen neznámý muž s ní začal zezadu sloužit, obžalovaného uspokojovala nadále orálně. Druhý muž byl pak rychle hotový, řekl obžalovanému, že ji souložil do análu. Pak obžalovaný poškozené řekl, že má slíbeno dostat na zadek, utrhl kus trávy nebo nějaký proutek a dal jí pár ran přes zadek, na to ale poškozená řekla, že je to na ni moc a že jí to za ty peníze nestojí, a proto toho nechal. Poškozená se oblékla, ten druhý muž po obžalovaném chtěl, aby jej zavezl domů, protože přišel pěšky, ale obžalovaný odmítl. Muž odešel směrem do Šenova k restauraci. Poškozená pak přisedla do auta k obžalovanému, domluvili se, že ještě zajedou k němu do bytu, kde budou mít soukromí. Obžalovaný zaparkoval před domem, kde bydlel, oba vešli dovnitř, na lavičce u vchodu seděli lidé. Po příchodu do bytu šli rovnou do ložnice, kde se oba znovu svlékli, obžalovaný se pokoušel poškozené podvázat prsa, což viděl někde v časopise, ale dělal to poprvé, tak se mu to nepodařilo. Obvazem jí tedy svázal ruce, lehl si na postel, poškozená jej uspokojovala orálně, lízala mu anální otvor, pak obžalovaný chtěl, aby na něj nasedla, což udělala, ale po chvilce si mu stěžovala, že po úraze nohy nebo kloubu ji to bolí a chtěla změnit polohu. Vyhověl jí, poškozená si lehla na postel, nejdříve si strkala do přirození svou ruku sama, poté do ní zkoušel zastrčit celou pěst obžalovaný, ale nešlo to, poškozená si stěžovala, že ji to bolí. Poté po ní chtěl, aby jej orálně uspokojila, což ona udělala. Navrhl poškozené, aby se šla osprchovat, což odmítla, nabídl jí tedy, že ji odveze domů, ona ale chtěla zavézt někam k autobusu, že domů odjede sama, proto ji zavezl na vlakové nádraží do Havířova, kde vystoupila. Večer mu pak na seznamku napsala, že pokud jí nepošle peníze, může jej klidně nahlásit za znásilnění. Odepsal jí, že jej vydírá, poté se do toho vložil nějaký kamarád poškozené a vyhrožoval mu, že když půjdou na policii, můžou mu přišít znásilnění, že má poškozená šrámy na zadku a že by měl zaplatit, co slíbil. Původně obžalovaný uvažoval, že vše oznámí na policii, ale měl strach. Probíral to i s kamarádem, který jej uklidňoval, že u toho byl ten druhý muž, který by mu dosvědčil, že to nebylo znásilnění. Poukázal na to, že poškozená se po celou dobu schůzky chovala velmi apaticky, nedávala najevo žádné emoce, nebránila se, jediné, s čím nesouhlasila, bylo bití proutkem, čemuž vyhověl. V bytě obžalovaného byla pouze v ložnici, do koupelny míval dveře zavřené, do obývacího pokoje mohla vidět pouze přes otevřené dveře. Byla tam sedací souprava, televize, skříňka, stolek, krabice s věcmi. Pokud poškozená popisuje byt, vychází asi spíše z toho, co jí on sám na seznamce napsal. Ložnice byla rovněž klasicky zabydlená, byly tam peřiny, záclony, závěsy, skříňka, koš s prádlem a krabice s různými věcmi. Koupelna byla vybavená normálně závěsem, rohožkou, poličkami s kosmetikou ve sprše a vedle umyvadla a byla tam i dámská kosmetika jeho předchozí přítelkyně Terezy. Popřel, že by v reálu došlo k močení na poškozenou. Připustil, že internetová diskuze působí drsně, sám, když si ji po roce a půl přečetl, se divil, co všechno byl schopen napsat. Vymýšlel si, že má hodně peněz a podobné nesmysly. Je to na internetu obvyklé, lidé ze sebe dělají více, než v reálu jsou. Poukázal také, že v den svého zatčení upozornil policii na to, že má telefonní číslo onoho druhého muže, ale operátoři uchovávají záznamy jen půl roku, není ho tedy možno už najít. Hovořil také o tom, že

jeho automobil se dá zevnitř zamknout, pokud se však vezme za kliku zevnitř, dveře se dají normálně otevřít, nemohl tedy poškozenou v autě zamknout a z auta mohla kdykoliv normálně vystoupit. Popřel také, že by byl připraven ignorovat známky jejího odporu, není pravdou, že by na ni křičel, tahal ji za vlasy, bil ji, nadával jí apod. Nikdy neměl o dámskou společnost nouzi, kdyby chtěl tyto praktiky vyzkoušet s někým jiným, mohl, neměl potřebu nikoho k ničemu nutit. Ubližovat někomu jen kvůli tomu, aby si užil, je dle jeho názoru hloupost. Neudělal to, neměl k tomu důvod. Poškozené napsal omluvný dopis, ale neměl jí ho jak poslat, neboť nezná její adresu. Dále uvedl, že u výslechu byl dotazován, zda věděl, že je poškozená panna a znal její věk, k tomu řekl, že poškozená vypadala starší, na seznamce uváděla vyšší věk a také prezentovala své sexuální zkušenosti, že je panna tedy nevěděl. Zpočátku měl v úmyslu jí zaplatit, ale potom vzhledem k tomu, že se chovala apaticky a sex za nic nestál, v průběhu setkání se rozhodl, že jí žádné peníze nedá. Navíc některé praktiky, které po ní chtěl, pak neprovozovali. Později po něm poškozená nechtěla celých 23.000 Kč, ale pouze 10.000 Kč, a to do tří dnů s tím, že jinak podá trestní oznámení, to psal i její kamarád. Rozhodl se jí nedat ani oněch 10.000 Kč, protože jejich domluvu na různých praktikách nedodržela a neprojevila žádnou účast. V minulosti měl zážitky se zkušenějšími a akčnějšími partnerkami, se kterými se seznámil jak přes internet, tak někde venku. Tyto aktivity provozoval v době, kdy neměl stálou přítelkyni, jeho poslední přítelkyně Tereza věděla, že se něco takového dělo, když byl nezadaný. S ní byl čtyři roky, občas mu vyčítala, že měl více žen nebo že je promiskuitní. Popřel také, že by vůči poškozené užíval jakékoliv vulgární nadávky, i když během internetové konverzace mu poškozená napsala, že má ráda, když ji muž ovládá. Co se týče sexuálních praktik, a to užívání robertka v autě, připustil, že to není zcela úplně běžné, ale pokud jsou dva lidi v soukromí, nic na tom není. Pokud měl s poškozenou vaginální styk, neužil kondom vzhledem k tomu, že s ochranou nefunguje tak, jak by měl, navíc neměl v plánu do poškozené vyvrcholit. V jeho bytě poškozená v koupelně vůbec nebyla. Nesouhlas u poškozené zaznamenal pouze při bití proutkem, okamžitě svého jednání zanechal, podruhé potom v bytě, když seděla na něm, si stěžovala, že ji bolí kloub nebo noha a proto změnili polohu. Žádný jiný nesouhlas poškozená nevyslovila ani jej nezaznamenal. Rovněž není pravdou, že by jej odstrkovala. Věci měla poškozená nejdříve v autě, když byli v bytě, nevzpomínal si, zda je vzala sebou nebo je nechala v autě. On jí osobní věci v žádném případě nezadržoval.

Vzhledem k vzniklým rozporům byla obžalovanému přečtena část jeho výpovědi na **č.l. 136 - druhý odstavec.** Zde vypověděl, že místo, kam jeli na začátku, bylo jeho místo, zvolil je proto, že je na samotě.

K tomu uvedl, že formulace, že to bylo jeho místo, neužil, nepřečetl si protokol o výslechu před vyšetřovatelem, což je ale jeho chyba. U výslechu říkal, že je to místo, které znal, jezdil tam s kamarády fotit auta.

Trval na tom, že byt po příchodu s poškozenou nezamknul, byl celou dobu odemčen, v bytě mohli být 20 - 30 minut. S poškozenou se setkal někdy po 09.00 hod., celá schůzka mohla trvat hodinu nebo hodinu a půl. Je možné, že internetovou konverzaci s poškozenou ten den měl v 09.25 hod., kolem 11.00 hod. již odjížděla. On sám měl dlouhodobé vztahy dva, nejdříve s Petrou, s tou se rozešel, protože se spolu začali hádat kvůli každé hlouposti, navíc si přestali být atraktivní. Byli spolu 2,5 roku, druhý vztah trval přerušovaně 4 roky, několikrát to bylo i kvůli tomu, že chodil na seznamku, většinou se však hádali kvůli matky přítelkyně, která nesouhlasila s tím, aby její dcera s obžalovaným chodila. S přítelkyněmi zkoušel pouze svazování rukou, určitě ne bití, s Terezou občas užil nějakou erotickou pomůcku. V minulosti provozoval i

sadomasochistické prakticky se dvěma dívkami, ale hlavně v submisivní roli s muži. Erotické pomůcky nalezené v bytě užíval s přítelkyní Terezou a k autoerotice, což je vidět i na fotkách založených ve spise. V té době užíval automobil matky, protože jeho automobil byl v lakovně. Auto mu opravoval kamarád Adam V., autoservis je na xxx v Havířově. Jeho matka vlastní automobil tov. zn. Seat Leon, auto si od ní půjčoval ve více případech, on sám měl automobil zn. Hyundai Coupe. Popřel, že by jej poškozená v době, kdy byli venku v Šenově, zkoušela nějak odtlačit nebo jej kousla do přirození.
V rámci své výpovědi před soudem dne 3.3.2017 pak obžalovaný k dotazu předsedkyně senátu připustil, že poté, co bil poškozenou proutkem, mu řekla, že jí to za ty peníze nestojí, že to nechce, že je toho na ni moc, což chápal tak, že bylo moc bití proutkem. Proto toho nechal. Popřel, že by poškozená po dobu setkání plakala. O penězích se poškozená zmínila až v době, když ji odvezl na vlakové nádraží, ptala se, co s těmi penězi a on jí řekl, že nesplnila dohodu. Má za to, že ji nesplnila prakticky v ničem či téměř v ničem. Celkově sex byl nijaký, jako by se tohoto poškozená vůbec neúčastnila, byla celou dobu jako robot, což přisuzoval tomu, že to dělá asi jen pro peníze a není jí to ani trochu po chuti nebo v rozporu s tím, co psala na internetu. Jej to nebavilo, tak to jen zkusili a pak ji odvezl na nádraží. Celé setkání i s cestováním trvalo asi dvě hodiny, ale samotný akt venku asi 10 minut. K dotazu, proč v jednání pokračoval, když viděl, že to je k ničemu, uvedl, že nepokračoval, když byli v bytě, tam to probíhalo chvilku, zkoušeli sex a když viděl, že to je nijaké, tak toho nechali a zeptal se poškozené, jestli chce někam odvézt. Částku 23.000 Kč měl v té době doma v peněžence a měl v úmyslu poškozené zaplatit. Když přijeli do Šenova, poškozená si sama nechala své věci v autě, nenutil ji k tomu a také jej nežádala o jejich vydání, pokud by si je chtěla vzít, dal by jí je. Auto bylo volně dostupné. Když šli do jeho bytu, buď si poškozená své věci brala s sebou nebo je nechala v autě, to nevěděl. Byt byl odemčený, nezamyká přes den, když je doma a klíče nechává v kapse kalhot, aby je nezapomněl, když odchází. Skutečnost, že poškozená byla panna, nezjistil, rozhodně tak nepůsobila ani fyziologicky, ani úzkostí pohlavního orgánu nebo nějakým krvácením.

Poškozená Monika P., slyšena před soudem uvedla, že na seznamce igirls se zaregistrovala pod přezdívkou xxx, v té době se cítila velmi neatraktivní, měla o dvacet kilo více a hledala nějaké kontakty s muži či ženami, má zájem o obě pohlaví. Na seznamce se seznámila i s jinými lidmi, sešli se, popovídali, nešlo o sex. Obžalovaný, který užíval přezdívku xxx, ji poprvé oslovil asi necelé dva měsíce nebo měsíc a půl před schůzkou samotnou, ze začátku korespondence probíhala obvyklým způsobem, obžalovaný psal, že se jej přitahuje, chtěl poslat fotky, poslala mu fotografie jak ve spodním prádle, tak kde byla nahá. Později začal projevovat dle ní výstřední chutě, nicméně to brala normálně, byla to jen počítačová komunikace. I obžalovaný jí poslal fotografii svého obličeje i nějakých erotických pomůcek a později fotku peněz. V té době chtěla odejít z domu pro neshody s rodiči, studovala zdravotnickou školu a neměla dostatek finančních prostředků, aby to mohla uskutečnit. Po incidentu ze zdravotních důvodů, častých záchvatů tetanie a později psychiatrického léčení, studium přerušila a nyní v něm nepokračuje, opět z finančních důvodů, má v úmyslu si školu dodělat při zaměstnání. Působila i v organizaci Červeného kříže, ale pro názorové neshody svědka M., kterého podporovala, s vedením organizace, odtamtud odešla. S obžalovaným se na začátku sejít nechtěla, naoko s tím souhlasila, ale neměla odvahu. Byla v té době panna. Nejdříve také odmítla jeho nabídku, že jí za sex zaplatí. Obžalovaný však navyšoval

částku a nakonec poslal i fotku s penězi, což ji přesvědčilo. Je pravdou, že jí psal, že mu musí říkat ano, pane a za každý nesplněný pokyn dostane 10 ran holí, ale nebrala to vážně. Obžalovaný také chtěl, aby na schůzku přijela bez spodního prádla, nevadilo jí to, brala to tak, že každý má nějakou úchylku a že to zvládne při vidině peněz a odchodu z domu. Peníze potřebovala a byla ochotna za ně udělat cokoliv. Sexuální praktiky, které popisoval obžalovaný, neznala, a proto se jich nebála. Nezarazil ji ani podrobný popis klystýru, když obžalovaný psal o močení a polykání spermatu, myslela si, že žertuje. Fakticky počítala, že dojde k pohlavnímu, orálnímu a análnímu styku i s tím, že by ji obžalovaný uhodil, nemyslela si ale, že by jí nějak ublížil. Pokud v komunikaci psala, že má přítelkyni, bylo to v té době pravda. V den schůzky omylem přejela dohodnutou zastávku, chtěla jet zpět domů, ale Mojmír ji přesvědčil a sám kontaktoval na internetu obžalovaného, kam pro ni má přijet. Na schůzku jela dle příkazu obžalovaného bez spodního prádla. Obžalovaný pro ni přijel v automobilu stříbrné barvy, v tu chvíli dostala strach a chtěla odejít, on ale otevřel dveře od spolujezdce a nějak se dostala do auta. Seděla na sedadle spolujezdce. Slyšela cvaknout zamykání dveří, ale nevzpomínala si, jestli se je pokoušela otevřít. Když se obžalovaný rozjel, chtěla, aby zastavil, ale on na ni zakřičel, že má být tiše, což opakoval skoro celou cestu a že pokud nebude tázána, nemá mluvit a oslovovat jej pane. To byl pro ni zlomový okamžik, protože špatně reaguje na to, když po ní muž křičí. Jakoby zamrzla a nechala se odvézt. Cestou obžalovaný vytáhl z přihrádky robertka a řekl, ať si ho zavede do pochvy a když nesouhlasila, natáhl ruku a zasunul jí ho do přirození, což ji bolelo, potom si s ním i hrál, což sice zní divně, že přitom i řídil, ale z cesty si moc nepamatuje. Už tehdy mu říkala, že to nechce, což neakceptoval. Pak dojeli na nějakou rozbitou cestu, kde obžalovaný zastavil, byl tam ohraničený komplex, kde kdysi stály asi nějaké budovy, stará autobusová zastávka a dál bylo nějaké pole. Připustila, že opodál mohly být i nějaké domy. Bylo to poblíž Havířova. Obžalovaný ji vyzval, aby vystoupila z auta a věci si nechala uvnitř. U závory uviděla dalšího muže, ptala se, co to má znamenat a obžalovaný jí řekl, že to je překvapení a křičel na ni, že pokud není tázána, nemá mluvit. Když odmítala, znovu zakřičel a ona se začala bát. Šli k jakoby vjezdu do garáže, kam nebylo vidět, obžalovaný jí přikázal, aby se svlékla, což přes své protesty učinila. S oběma muži pak měla najednou sexuální styk, orální, anální i vaginální, střídali se. Druhý muž se choval zdrženlivěji, když se bránila, měla pocit, jako by chtěl přestat. Projevovala nesouhlas, obžalovaného dokonce kousla do penisu, za což dostala facku, odstrkovala jej, ale vždy ji chytil za vlasy a přitáhnul ji zpátky. Plakala a obžalovaný věděl, že se jí to nelíbí. Jak dlouho to trvalo, neví. Potom ji obžalovaný jako trest za to, že přijela na špatné místo, sešvihal větví, kterou opodál utrhnul, do oblasti hýždí a stehen a když se bránila, křičel na ni. Druhý muž se do toho nijak nezapojil. Pak se mohla obléknout, řekla obžalovanému, že chce jít pryč, že ty peníze nechce, hádala se s ním, on jí ale řekl, že má v autě její věci a že se bez nich nikam nedostane. Nakonec k němu nasedla. Potom jeli někam do města, z té cesty si mnoho nepamatuje a v tu chvíli jí už bylo jedno, co se bude dít, chtěla se odtamtud hlavně dostat. Z automobilu se nepokusila utéct. Když dojeli k tomu bytu, zaparkovali na parkovišti, nevzpomínala si, jestli kolem byli nějací lidé a šli do bytu, který byl až nahoře proti schodům. Když vešli dovnitř, v předsíni vlevo byl věšák, naproti dveře do koupelny, vlevo další dveře do ložnice, vpravo byla asi kuchyň a ještě tam byl asi jeden pokoj, do kterého neviděla, byly zavřené dveře. Po vejití do bytu obžalovaný asi zamkl, nevěděla, kde jsou klíče. Obžalovaný ji poslal do koupelny. Ta byla malá, byla tam vana, umyvadlo, jestli tam byly ručníky nebo kosmetika si nevzpomínala. Nějak se dostala vany, jestli byla oblečená neví, ale asi

nahá, obžalovaný jí řekl, aby si klekla a otevřela ústa a když nechtěla, chytil ji za čelistní klouby, pusu jí otevřel, vymočil se jí do úst a donutil ji moč polknout. Pak jí řekl, aby se umyla a přišla do ložnice, což udělala. V ložnici uprostřed byla velká postel, vlevo skříň, detaily si nepamatovala. Tam jí obžalovaný svázal ruce a následně i prsa, stěžovala si, že to bolí, provazy byly hodně utažené. Pak jí zavázal i oči. Došlo zase k orálnímu a vaginálnímu styku bez prezervativu, obžalovanému musela lízat konečník. Chtěl použít nějakou erotickou pomůcku, bránila se, tak ho to přestalo bavit. Když obžalovaný chtěl, aby si na něj sedla, vymluvila se na problémy s kolenem. Dále jí strkal pěst do vaginy. Při orálním sexu došlo u obžalovaného k vyvrcholení. Několikrát a opakovaně dávala obžalovanému najevo, že to nechce, poprvé už v autě, kdy jí zasunul robertka, řekla mu, ať zastaví, že chce odejít a pokaždé, když něco takového řekla, tak ji udeřil nebo na ni začal křičet. Připustila, že vše, co s ní dělal, obžalovaný předem popisoval v internetové konverzaci, ale nečekala, že by k tomu doopravdy došlo, pořád měla mít možnost odejít. Nakonec jí obžalovaný řekl, že už ho nebaví. Pohádali se, křičela, že chce jít pryč, věci měla ještě v autě, oblékla se a obžalovaný ji odvezl do Havířova na vlakovou stanici, kde jí řekl, že je jen špinavá štětka a jestli o tom něco cekne, tak si ji najde. O penězích se už nebavili, už na začátku mu řekla, když ji venku zbil, že žádné peníze nechce. Při odjezdu obžalovaného si opsala registrační značku auta, proč to udělala, neví. Odjela za Mojmírem do Ostravy do nemocnice, ten jí ošetřil krvavé rány po tom prutu na stehnech a hýždích, kolem prsou a zápěstí měla viditelné modřiny a odřeniny od provazu a na paži modřiny po stisku. Mojmír jí říkal, aby věc nahlásila na policii, ale nechtěla, protože se bála, že se na ni budou všichni dívat jako na prostitutku s ohledem na tu konverzaci a peníze. Pak s obžalovaným začal Mojmír komunikovat přes internet, poškozená už nikoli, o čem si psali, nevěděla, nezajímala se o to. Pak u ní začaly psychické problémy, zvedal se jí žaludek, když na ni někdo sáhnul, nemohla jíst, v ústech cítila pachuť a pořád se jí vše vracelo, trpěla nespavostí, nemohla se soustředit a trpěla častými tetanickými záchvaty, pro které byla i hospitalizována na ARO. Léčila se na psychiatrii, tam na skupinové terapii poprvé přiznala, co se stalo a spolupacienti jí doporučovali, že by to měla někomu říct a dále v Třinci poznala svého expřítele, který ji podporoval a trval na tom, aby vše nahlásila. Ke svému léčení pak dodala, že dvakrát nebo třikrát byla v psychiatrickém centru v Třinci, pak v psychiatrické nemocnici v Opavě, minulý rok v květnu a červnu v psychiatrické nemocnici ve Šternberku. V současnosti docházela dvakrát týdně k psychoterapeutce, naučila se relaxaci, uklidnit se a rozhovory s ní jí pomohly více, než medikace psychiatrů. Přestala užívat léky, k psychiatrovi nepřestala chodit, byla tam na kontrole v lednu a srpnu tohoto roku, ale nechce brát léky, protože jí to dělá problémy v práci. Má byt, přítele, chce žít normálně. Obvodní lékař jí dává infuze magnézia a apaurinu na uklidnění, má v zásobě i léky na zklidnění, pokud potřebuje. V souvislosti se zamknutím auta obžalovaným dodala, že si myslí, že obžalovanému říkala, ať zastaví, ať auto otevře, ale nebyla si jista. Cestou do bytu nehledala pomoc, byla jako zamražená, z obžalovaného měla takový strach, že jen čekala, až to skončí, nenapadlo ji volat o pomoc. Bála se o zdraví a svůj život. V bytě klíče neviděla, neví, jestli zkoušela vzít za kliku, vše je zamlžené. Snad se i obžalovaného ptala, kde ty klíče jsou nebo něco takového. Po incidentu dva dny trošku krvácela, myslí si, že to bylo proto, že byla panna a on do ní dal pěst. V současné době jsou psychické potíže menší, nadále má problémy se spaním, ale přítele, který ji podporuje a s ním se cítí v bezpečí. Když u ní spí, spí osm hodin, pokud ne, spánek je trhaný, má noční můry, ale učí se s tím bojovat relaxacemi před spaním. Hodně se to taky odvíjí od stresu. Když jí přišla obžaloba, druhý den v práci měla flashback,

nebyla schopna vyjít ze zadní místnosti, viděla obžalovaného všude. V současné době funguje. Potvrdila, že nesouhlas vyjadřovala několikrát, v autě, v době, kdy obžalovaný chtěl, aby se svlékla, když vystoupila z auta, říkala, že chce jít pryč, dávala to znovu najevo, když docházelo k tomu prvnímu styku, když obžalovaného kousla, snažila se ho od sebe odstrčit, plakala, říkala, že nechce sex. To samé říkala v bytě. Když vystoupili, říkala, že chce jít pryč, ať jí dá věci. Nechtěla se svléknout, obžalovaný jí vždy řekl, ať je ticho. Obžalovaný ji nedržel, nebránil jí u auta v odchodu, ale měl její věci v autě na zadním sedadle. U jednotlivých praktik se snažila obžalovaného odstrčit, obžalovaného i kousla, říkala, že to nechce, ať přestane. Nesouhlas dala dost jasně najevo. Neutekla, protože se obžalovaného bála.
Dodala, že na internetu se představila jako xxx, nechtěla říct své pravé jméno. O tom, že měla dříve více partnerů, lhala, obžalovanému nakonec řekla, že je panna, ale až se setkali. Na seznamku již nechodí, pokud je datum posledního přihlášení 18.3.2016, to se přihlašoval její přítel, nechtěla nic před ním tajit a dovolila mu nahlédnout do komunikace s obžalovaným. Od doby, co to řešila s policií, na seznamce nebyla.
Ve své další výpovědi dne 19.4.2017 dodala, že době od setkání s obžalovaným do doby podání trestního oznámení u ní nedošlo k žádnému podobnému stresujícímu zážitku. Trvala na tom, že když nastoupila do auta obžalovaného, vytáhl z přihrádky vibrátor, po dobu jízdy s ním několikrát manipuloval sám a připustila, že je možné, že s ním na jeho pokyn manipulovala i ona, ale do vaginy jí ho zavedl obžalovaný. Opětovně také uvedla, že obžalovaný jí u sebe v bytě ve vaně močil do úst a když s tím nesouhlasila, silně jí zmáčkl čelistní klouby, aby otevřela ústa, protože to odmítala. Popisovala, jak obžalovanému dávala najevo svůj nesouhlas, venku se snažila jej odstrčit, když ji udeřil, tj. dal jí silnější pohlavek, kousla jej do penisu, říkala mu, že nechce, celou dobu jej odstrkávala. Nevzpomněla si, zda obžalovanému řekla, že nemá žádné sexuální zkušenosti. Dodala, že v Šenově chtěla po obžalovaném, aby jí dal věci z auta, on jí ale řekl, aby nasedla a věci jí vrátí, až budou hotovi. Proto musela nastoupit a pak jeli do toho bytu. V bytě obžalovaného neviděla klíče od vchodových dveří, jestli bylo zamčeno, nevěděla. Obžalovanému říkala, že ji bolí kolena, což byla pravda, ne výmluva, obžalovaný nadával, ale už nevěděla, co říkal. K otázce bití prutem vypověděla, že prut utrhnul obžalovaný z nějakého keře, vypadal jak proutek na pletení pomlázek, zranění na hýždích a stehnech měla od něj. Když ji jím obžalovaný bil, dávala tam ruce, říkala mu, ať přestane, ale on říkal, že to je trest za to, že přejela zastávku a nechová se tak, jak má. Když s bitím přestal, řekl jí, že za to nestojí, aby pokračoval v tom bití nebo že je špatná. Připustila, že v rámci elektronické komunikace se sexuálním kontaktem s vícero muži souhlasila s tím, že napsala, že by to chtěla někdy zkusit, přímo s tím nesouhlasila, obžalovaný druhého muže, kterého přivedl, označoval jako překvapení. Měla za to, že svůj nesouhlas dávala dostatečně najevo, pochopil by to úplně každý i ve světle předchozí internetové komunikace. Chtěla několikrát odejít, říkala obžalovanému, že nechce, ať na ni už nešahá, odstrkovala jej, on na to reagoval tak, že když se jej venku snažila odstrčit, tak ji udeřil nebo jí řekl, že má držet a podobně. V průběhu skutku plakala, venku, když ji obžalovaný bil a když s ní oba dva muži souložili, tak celou dobu plakala, protože to hodně bolelo. Ve vaně taky brečela, to bylo úplně to nejhorší, dodnes se s tím nemůže vyrovnat. Když plakala, obžalovaný ji seřval, že se má jít vysmrkat, že je to nechutné. Druhý muž na její pláč nijak nereagoval. Ke svému současnému zdravotnímu stavu dodala, že se cítila dobře, oproti doporučení lékaře vysadila léky, protože pod jejich vlivem nebyla

schopna pracovat a normálně fungovat a našla si alternativní řešení v józe, relaxaci a autogenních trénincích, které ji naučili terapeuti. Když však dostala předvolání k soudu, nespala, v práci dostala záchvat, odvezli ji do nemocnice a byla donucena si vzít léky na uklidnění. Když na tu věc myslí, její stav se rapidně zhorší.

Matka obžalovaného **svědkyně Blanka C.** shodně jak v přípravném řízení, tak před soudem uvedla, že syn s ní bydlel ve společné domácnosti asi do 18 či 19 let, kdy se z vlastní iniciativy odstěhoval. Jejich vzájemné vztahy jsou velmi dobré. Celkem syn bydlel ve třech nebo čtyřech bytech, kde jej matka navštěvovala. Potvrdila, že vlastní automobil zn. Seat Leon stříbrné barvy, který synovi dle jeho potřeb půjčovala, protože syn měl automobil dvoumístný a když potřeboval někoho svézt či převézt náklad, půjčoval si automobil od ní. V době, kdy došlo ke skutku, měl zřejmě k dispozici automobily oba, bylo i období, kdy měl svůj automobil nepojízdný z důvodu havárie. Se synem byla v dětství v pedagogicko - psychologické poradně, kdy jí řekli, že syn ve škole zlobí, protože se tam nudí, pokud mu učitelé věnovali pozornost a více jej zaměstnávali, problémy s ním neměli. Syn měl i dvojky z chování, nikdy se ale nedozvěděla, za co. V poradně jí říkali, že syn byl příliš chytrý na osnovy základní školy. Střední školu nedodělal, protože tvrdil, že vzdělání k životu nepotřebuje, což se nakonec i ukázalo. Vždy pracoval. Vážnější vztahy měl dva, do obou partnerek byl velmi zamilovaný, proč se vztahy rozpadly, jí není známo. Při návštěvách jeho bytu si nevšimla ničeho neobvyklého, neviděla tam žádné erotické pomůcky. S žádnou z přítelkyň syn dlouhodobě nebydlel. Dále uvedla, že její automobil lze uzamknout zevnitř, ale funguje to jen pro toho, kdo se snaží do auta dostat z venku, zevnitř se lze dostat z vozidla vždy, dětská pojistka tam zřejmě není. Vozidlo lze uzamknout pouze z místa řidiče. Pokud byla dotazována na popis vybavení synova bytu, uvedla, že v obývacím pokoji měl syn sedací soupravu, televizi se stolkem, na zemi měl lyže a upomínkové předměty, auto na dálkové ovládání. V koupelně měl rohovou poličku s běžnou kosmetikou, vedle vany byla druhá polička s čisticími prostředky, na umyvadle stojánek na zubní kartáček.

Dále soud vyslechnul **svědkyni Terezu N.** Tato před soudem shodně jako v přípravném řízení uvedla, že se s obžalovaným seznámila v prosinci 2011 a s přestávkami spolu byli do léta 2015. Jejich vztah byl komplikovaný, neboť její rodina nesouhlasila s tím, aby s obžalovaným chodila, měla dilema mezi svou rodinou a obžalovaným, kvůli čemuž mezi nimi docházelo k hádkám. Rodině se nelíbilo, že obžalovaný má pouze základní vzdělání. Nemohli se často vídat, což bylo dalším důvodem k hádkám, pokud byli spolu, bylo vše v pohodě, nejdéle spolu byli asi čtyři dny. Ona sama studuje vysokou školu. Internetové aktivity obžalovaného jí byly známy, ví, že byl i na erotické seznamce, to se jí nelíbilo a byl to také jeden z důvodu jejich rozchodů. Znala rodinu obžalovaného, vycházela s nimi dobře. Obžalovaný měl automobil zn. Hyundai Coupe, ve výjimečných případech si půjčoval automobil od matky. Postupem času bydlel nejdříve v xxx, na ulici xxx, poté na ulici xxx, adresu posledního bytu neví. Vybavení bytu na ul. xxx bylo standardní, byl to byt 2+1, v obývacím pokoji byla vínová sedací souprava, stolek, televizní stolek s televizí, v ložnici dvoupostel, skříně, v koupelně vana, umyvadlo, pračka, polička, byt nebyl úplně nejútulnější, ale pro potřeby obžalovaného dostačující. V intimní oblasti mezi nimi problémy nebyly, občas používali erotické pomůcky, jiné neobvyklé praktiky neprovozovali. Obžalovaný ji občas svázal, ale bylo to vždy s jejím souhlasem. Obžalovaný inklinoval i k mužům a právě proto hledal na seznamkách, kde se s nimi kontaktoval. Při styku nepoužívali kondom, protože obžalovaný měl

potom problémy s erekcí. Znala od vidění i jeho bývalou přítelkyni. Připustila, že při hádkách obžalovaný používal středně vulgární výrazy, dokázali si slovně ubližovat. Nejvíce jí nadával, když si psali na internetu.

Svědkyně Petra M., další bývalá přítelkyně obžalovaného, uvedla, že s obžalovaným chodila od roku 2007 do roku 2010, kdy vztah ukončila, zejména proto, že mezi ní a obžalovaným byla naprostá osobnostní neshoda, byli úplně jiní, obžalovaný neměl žádné ambice, ona chtěla jít studovat vysokou školu do Prahy. V intimní oblasti to taky nebylo uspokojivé, obžalovaný jí nepřišel jako partner atraktivní. Nikdy spolu nebydleli. S jeho rodinou vycházela dobře. Už po dvou letech vztahu se s ním chtěla rozejít, obžalovaný jí s ničím nepomáhal, jednalo se o rozpory v drobnostech. V intimním životě nepoužívali erotické pomůcky, obžalovaný při sexu na ni nebyl hrubý, neužíval nadávky, ale žádal po ní různé praktiky, které jí nepřijdou typické pro heterosexuálně orientovaného muže. V současné době spolu nejsou ve styku. Obžalovaný se snaží jí psát SMSky, ona se s ním stýkat nechce.

Dále soud vyslechl **svědka Mojmíra M.,** přítele poškozené P. Tento před soudem uvedl, že přibližně před dvěma lety, když byl hospitalizován ve fakultní nemocnici v Ostravě, jej poškozená informovala, že se má sejít s někým ze seznamky a má dojít k pohlavnímu styku za úplatu. Monika to dělala proto, že se tehdy stěhovala od rodičů a měla finanční krizi. Nemohla si najít pořádnou práci, studovala, chodila na brigády, ale na nájem jí to nestačilo. O tom, že si Monika s obžalovaným dopisuje, svědek věděl, komunikovali týden či 14 dní, komunikaci četl ještě před tou schůzkou. Nepřišlo mu to normální, ale Monika to chtěla, tak s tím souhlasil. Monika je pro něj více než kamarádka, znají se tři nebo čtyři roky, spolupracovali spolu v xxx, měli spolu pouze přátelský vztah. Snažil se jí radit. Monika má problémy s pohybovým aparátem, koleny, má velké zdravotní problémy. Z červeného kříže poté svědek odešel z důvodu rozporů, Monika tam přestala chodit, protože souhlasila s jeho názory. U něj Monika nikdy nebydlela, bydlela u jeho rodičů v podnájmu. Z domova odešla z nedobrých rodinných, sociálních a finančních poměrů. Jejich byt byl neudržovaný, neměli doma pořádně nic k jídlu. Když z domu odešla, Monika si představovala, že bude od rodičů dostávat nějaké peníze a zbytek si přivydělá, rodiče jí dávali zpočátku 1.000 Kč nebo 2.000 Kč, poté ale přestali. Pokud byl dotazován na to, proč Monice nerozmluvil schůzku s obžalovaným, když znal jejich vzájemnou internetovou komunikaci, uvedl, že život je nebezpečný. Po schůzce pak Monika přišla za ním do nemocnice, měla zranění na stehnech, jako rány od prutu či biče, říkala, že jí to udělal obžalovaný někde venku v Havířově nebo v bytě. Když ji tehdy uviděl, uvědomil si, že udělal chybu, když jí v tom nezabránil. Pokud v přípravném řízení hovořil o modřinách, před soudem si již na to nevzpomínal.
Vzhledem k vzniklým rozporům byla svědkovi přečtena část jeho výpovědi na **č.l. 173 - první odstavec.** Zde uváděl, že Monika měla dokonce rány od provazu na rukou, to si všiml v nemocnici.
K tomu před soudem dodal, že je to pravda, rány na ruce měla v oblasti zápěstí, měla tam viditelný šrám, jako by byla svázaná.
Monika mu říkala, že měla svázané ruce, že u toho bylo více lidí a musela se podrobit pissingu, snad i análnímu sexu. On sám kdysi byl také účastníkem oné seznamky a ví, že spousta lidí tam píše věci, které nejsou realitou a naopak, bral to tedy původně s rezervou jako silné řeči. Když pak Moniku viděl, pochopil, že se jednalo o realitu. Koupil mast a Moniku ošetřil, doporučoval jí, aby to oznámila na

policii, což si ona nepřála, aby se to nedozvěděli rodiče. Ptal se jí, jestli jí obžalovaný zaplatil, tvrdila, že nikoliv a to byl důvod, proč on sám se do komunikace zapojil a obžalovanému psal, aby zaplatil, co slíbil. Obžalovaný zaplatit odmítl. Monika později začala mít zdravotní a hlavně psychické potíže, v době, kdy bydlela ještě u jeho rodičů, měla problémy se spaním, několikrát jej pak navštívila v nemocnici, ale viděl, že se nevzpamatovala. Poté byla v Třinci v psychiatrické léčebně, kde ji navštěvoval, měl pocit, že se začíná měnit. Měla tam spoustu kamarádů, sblížila se pak s nějakým dalším člověkem, panem L., tvrdila, že se o něj má starat jako zdravotní sestra, po čase se mu svěřila, že je v tom více, kdy onen muž byl starší než ona. Nastěhovala se k němu, bydleli spolu v Ostravě, byl po dopravní nehodě a bral silné léky proti bolesti a antidepresiva, po několika měsících se rozešli. Trestní oznámení nakonec Monika podala proto, že se rozhodla celou věc dořešit, bylo jí to naznačeno i ze strany lékařů. V současné době chodí k psycholožce, kterou jí doporučil Bílý kruh bezpečí. Nevzpomínal si, zda se mu Monika svěřila, že se jednání obžalovaného bránila jen slovně nebo i fyzicky. I před skutkem samým měla Monika zdravotní potíže, a to tetanii, později se zjistilo, že to s tetanií nemá nic společného. Jednou za měsíc či dva měla problémy s dýcháním, křečemi, ztrácela vědomí, musel jí i volat zdravotnickou pomoc. V dubnu 2014 jednou zneužil její heslo na seznamku, které znal, aby vstoupil do internetové komunikace v rámci spolupráce s policií. V roce 2016 se vůbec nepřihlašoval. S Monikou nehovořil o tom, zda je nadále na nějaké seznamce aktivní. Připustil také, že když se Monika s obžalovaným v rámci setkání minuli, zprostředkoval komunikaci mezi nimi, ale neví, zda to bylo přes internet nebo telefon.

K závěrům **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie** soud vyslechl **znalkyni MUDr. Danu Skřontovou,** která posuzovala psychický stav poškozené P. Znalkyně uvedla, že psychiatrickým vyšetřením bylo zjištěno, že u poškozené je dlouhodobě patrný výrazně disharmonický vývoj osobnosti směrem k emočně nestabilní poruše osobnosti. Tato porucha je charakteristická narušenou a nejasnou představou o sobě samém, cílech a vnitřních preferencích, včetně sexuálních. Jedná se o stav, který je v čase trvalý a projevy, které vycházejí z této osobnostní charakteristiky, byly u poškozené přítomny již před inkriminovanou událostí. Vysvětlují způsob života posuzované, její chaotickou sexualitu a rovněž motivaci k souhlasu s poskytnutím sexuální služby za úplatu. Nebyla u ní zjištěna žádná duševní porucha ve smyslu nemoci, která by měla vliv na její schopnosti správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. V souvislosti s vyšetřovanou událostí se u poškozené začaly zvýrazňovat úzkostné a depresivní symptomy, nabývající charakteru posttraumatické stresové poruchy. Stresor není jedinou podmínkou jejího rozvoje, podílí se na tom také faktory prostředí v době kolem traumatické události a predisponující faktory, které mohou být v premorbidní osobnosti a její biologické výbavě. Posttraumatická stresová porucha je charakteristická znovuožíváním, znovuvybavováním stresů ve snech i během dne při vystavení se situacím, které traumatickou událost připomínají. Poškození s touto poruchou se vyhýbají či snaží vyhnout situacím, které stres připomínají. Mají obtíže s usínáním, jsou podráždění, trpí návaly hněvu, mají obtíže s koncentrací apod. V tomto konkrétním případě poškozené její popis posttraumatické stresové poruchy odpovídá popisu inkriminované události. Znovuožívání ve snech pak vede k poruchám spánku, snaha se vyhnout těmto tíživým pocitům vyústila u ní v sebepoškozující jednání řezáním a také k intoxikaci medikamenty. Posttraumatická stresová porucha vzniká většinou s určitým časovým odstupem od prožité události,

na počátku bylo tzv. kognitivní vyhýbání, což je stav, kdy se postižený snaží blokovat vzpomínky. Poškozená cítila rovněž i vinu, což má vliv na dlouhodobou snahu o potlačení vzpomínek. Dá se tedy konstatovat, že prožitým traumatem u ní došlo k rozvoji závažné duševní poruchy, která ji přivedla do psychiatrické péče. Byla opakovaně hospitalizována na různých psychiatrických odděleních. Byla podstatně omezena v běžném způsobu života, jedná se tedy o vážnou poruchu zdraví a léčba přesahovala šest týdnů. V době vyšetření znalci nebyl její stav dostatečně stabilizován, podařilo se dosáhnout pouze částečné kompenzace za cenu vysokých dávek medikace. Probíhala u ní ambulantní psychiatrická léčba a dlouhodobě byla konstatovaná nutnost intenzívní péče psychoterapeutické. K trvalým následkům není možno se v současné době vyjádřit. Posttraumatická stresová porucha má svůj biopsychosociální model vzniku, kde jsou přítomny predisponující faktory v osobnostní struktuře a psychosociální faktory v emoční deprivaci, nedostatečném sociálním zázemí a nedostatku emoční podpory u nejbližších. Základní podmínkou vzniku této poruchy je vystavení se stresu a negativní psychosociální faktory, které se spolupodílely na jejím vzniku, nesnižují míru utrpení posuzované. Dále shrnula, že základem vzniku posttraumatické stresové poruchy u poškozené je prožití stresujícího zážitku, k čemuž se připojily i její předpoklady v rámci vyzrálosti a v rámci duševních poruch. Lze předpokládat, že bez těchto predisponujících faktorů v osobnosti a v sociálním zázemí by se možná poškozená do této situace vůbec nedostala. Dále znalkyně dodala, že flashbacky poškozená popisuje opakovaně, byly zachyceny i při hospitalizacích a rovněž znalkyněmi během vyšetření, kde pozorovaly zcela autentickou reakci s třesem, vegetativní labilitou, hyperventilací. K chaotické sexualitě poškozené znalkyně dodala, že u hraničních poruch osobnosti postižení nemají jasno ani o své sexuální roli, bývají tam různé homosexuální experimenty nebo to, že jdou do nebezpečných situací. Poškozená netrpí duševní nemocí, která by ovlivnila její schopnost popsat situaci tak, jak ji prožila. K účasti poškozené u hlavního líčení nebyla znalkyně schopna se vyjádřit.

Dále byla vyslechnuta **znalkyně PhDr. Helena Khulová,** klinický psycholog. Tato k osobě poškozené P. uvedla, že její intelektové schopnosti odpovídají rozmezí pásma průměru až výrazného podprůměru, vyznačují se funkčním úsudkem a dostatečnou mentální zdatností pro řešení praktických problémů reálného života. Testově je možné u ní shledávat takovou psychologickou organizaci osobnosti, která predisponuje k malé stabilitě nálad i vztahů. Psychiatrem byla charakterizována jako emočně nestabilní porucha osobnosti. Aktuálně je u ní shledána zvýšená neurotická triáda, smíšený neurotický vzorec s projevy hypochondrickými, hysterickými a depresivními. Jeví se pesimistická, zahořklá, zároveň izolovaná, nejistá, nepochopená, dráždivá i kritická vůči druhým, svůj život shledává jako neefektivní a cítí se nedostačivá, s nízkou sebeúctou, nedostatkem energie. Snížený práh frustrace pro zátěžové situace dostává do popředí jejich projevů jak projevy pasivní agresivity s vyhýbavými postoji k náročnějším situacím a dochází i k snadnějšímu nabuzení afektivních projevů s menší přizpůsobivostí k novým situacím a zvýšenou pravděpodobností prudších změn nálad. Sebehodnocení posuzované je málo diferencované, nevyspělé, zahrnuje elementární schopnost sebereflexe a kritického náhledu. Do popředí vystupuje i faktor neurotické nejistoty s tendencí k sebepodceňování a zároveň touhou po ocenění. Poškozená popisuje nedostatek vzájemných pozitivních emočních vztahů v původní rodině, absenci citového bezpečí, chápavého rodičovského vztahu, toto se pak projevilo po dobu jejího psychosociálního vyzrávání jako nedostatečně funkční, aktuálně ve svých postojích vyjadřuje odmítavý postoj k rodičům a je odhodlaná budovat si zcela samostatný

soběstačný život. Nedostatek pozitivních stimulů z dětství dal základ pro malou schopnost podílet se na vytváření trvalejších, emočně pozitivních symetrických vztahů. Její aktuální vztah k mužům není narušený, byť má problémy v intimní oblasti. Problémy se dají více očekávat z báze emočně nestabilní osobnosti, málo pochopení pro pocity a motivaci bližších vztahů. Aktuální intelektová kapacita a úroveň poznávacích funkcí svědkyni dává dostatečné psychické předpoklady k objektivnímu vnímání, zapamatování a vybavování prožitých událostí, a to jak obecně, tak ve vztahu k inkriminované události. Omyly v důsledku nesprávného vnímání, myšlení nebo paměti lze vyloučit. U poškozené byla zjištěna zvýrazněná neurotická pohotovost s hysterickými rysy, nikoli však patologická lhavost. Dostatečně diferencuje v normách sociálního chování a v základních hodnotách je u ní celkově zachycena přiměřená úroveň morální zralosti. V důsledku malé sociální jistoty v určitých zatěžujících situacích může mít sklon k výmluvám, příp. k popření ohrožujících skutečností. Jedná se o snadnější manifestaci obranných mechanismů, které však nevedou k podávání idealizovaných verzí vlastní osoby či skutků. Z obecného hlediska nebyly shledány faktory, které by výrazně omezovaly její schopnost podávat informace o prožitých událostech ani motiv pro případné zkreslení výpovědi pramenící z vnějších tlaků či vnitřních pohnutek. Její výpověď nepostrádá základní psychologistické znaky autentického vylíčení prožité události a vyjadřuje rovněž autenticky vnímání nepříjemných pocitů v rámci inkriminovaného chování obžalovaného a pro potvrzení věrohodnosti její výpovědi se jako podstatné jeví autentické vylíčení vlastního psychického stavu, kdy popisuje potřebu úniku a strachu o život. Výpověď obsahuje líčení autentických zážitků zároveň s projevy emoční lability. Nebyl shledán psychologicky srozumitelný motiv pro podání zkreslené výpovědi. Popisuje sexuální zážitek, který překračuje rámec běžné a subjektivně pochopitelné zkušenosti, kdy se jedná o základní kritérium vzniku posttraumatické stresové poruchy, vedle prožitků narušení fyzické integrace a strachu o život. V dosavadním vývoji poškozené působí řada nepříznivých viktimogenních faktorů, což je napětí v blízkých vztazích, v rodině, dlouhodobě nízká sociometrická úspěšnost, vedle toho počáteční ochota podrobit se inkriminovanému jednání za finanční úplatu, prohlubující se celková emoční i sociální nejistota, nestabilita. V souvislosti s inkriminovanou událostí se zvýrazňuje obraz emočně nestabilní poruchy osobnosti, což vede k psychiatrické péči, prožitá traumatická událost je latentně přítomná a posuzovaná selhává ve většině životních oblastí. Stavy emoční přetíženosti jí neumožňují se s tak náročným zážitkem racionálně a emočně vyrovnat a manifestují se plně příznaky posttraumatické stresové poruchy. Poškozená popisuje pocity ohrožení, strachu, odporu, které jsou charakteristické pro posuzovaný skutek, sděluje strach o život. Nepříznivý sexuální zážitek považuje za sekundární, což je typické. Byla schopna vzhledem ke svému věku a mravní vyspělosti dát obžalovanému jasně najevo, že s jeho jednáním nesouhlasí, strach o život jí však neumožnil efektivně se vzepřít. Popisuje strach z obžalovaného a vydání mu napospas, což ochromilo možnosti její účinnější sebeobrany. Poté se svěřila první osobě, k níž měla důvěru, a to kamarádovi, rodinu nepovažuje za bezpečné místo. Až po získání psychoterapeutického vztahu v souvislosti s psychiatrickou léčbou získává podporu pro nahlášení na policii. Její případnou účast u výslechu je vhodné konzultovat s ošetřujícím psychiatrem dle aktuálního duševního stavu poškozené. Poškozená podává opakovaně konstantní výpověď v základním jádru, je málo pravděpodobné, že při své emoční nestabilitě byla toho schopna, pokud by to neprožila. V době, kdy vyplňovala test, poškozená nebyla vyloženě emočně labilní v expanzivnosti, ale spíše ve snaze potlačit emoce, což odpovídá vysokému stresu.

Inteligence vyšetřovaných se posuzuje testy, verbálními i neverbálními, ve verbálním testu poškozená vyšla lépe, což je dáno i tím, že jí byl předčítán. U neverbálního testu pracovala samostatně. Její pozornost byla nepříznivě ovlivněna jak primární osobností poškozené, tak stresovými faktory, neboť vyšetření pro ni bylo velkou zátěží. Poškozená má i hypochondrické stesky, což u ní znamená spíše únik k psychosomatice v rámci neurotického stresového prožívání. Trpí tetanií, což je v podstatě psychosomatická choroba. Pokud poškozená během vyšetřované události podle slov obžalovaného ztuhla, nereagovala na jeho podněty, psychologicky to lze vysvětlit akutní reakcí na stres, kdy základním projevem této je právě ono ustrnutí. V podstatě poškozená tímto dala najevo silný strach. Znalkyně měla možnost si přečíst přepis internetové komunikace, na jejích závěrech to nic nemění. Pokud obžalovaný v komunikaci psal o praktikách, které chce s poškozenou provádět, tato trpí emočně nestabilní hraniční poruchou osobnosti, kdy něco jiného je, když něco napsaného, nedokáže to emočně prožít, nedokázala situaci odhadnout a racionálně ji zvážit, brala to jako komunikaci bez prožitku ohrožení a strachu o život. Pokud se do té situace dostala, popisovala velice autenticky, že od prvního momentu pocítila strach a emoce až v kontaktu s vlastní situací, což nebyla schopna emočně zhodnotit a předvídat důsledky svého jednání v době, kdy s obžalovaným komunikovala pouze přes internet. Neschopnost předvídat je díky poruše osobnosti, poškozená byla ve finanční tísni, takže v hodnotovém řebříčku mohly být finance i na prvním místě. V sexuální oblasti byla nezkušená, situaci podcenila, nedokázala se do ní vžít a odhadnout ji. Poškozená má zvýšenou škálu lži při zvýšené škále neuroticismu, což je v podstatě cholerik. Dále znalkyně setrvala na tom, že výpověď poškozené nese základní kritéria věrohodného či autentického popisu prožité události, kdy v základním jádru je výpověď poškozené shodná. Pokud v některých detailech výpověď mění, odpovídá to právě tomu prožitému, kdy člověk si v určitou chvíli vybaví jiné vzpomínky. Strach poškozené z osoby obžalovaného bylo velmi těžké posoudit, její vztah znalci nijak nerozebírali, obecně k celkové záležitosti vyjadřovala poškozená odpor a nechuť. Poškozená není schopna si takový příběh vymyslet. Je schopna si vymyslet něco pouze v rámci obranné lži. Poškozená v inkriminované situaci dávala najevo nesouhlas nejdříve otevřeně tím, že se bránila, po zvýšení agrese se podřídila a reagovala ustrnutím, akutní reakcí na stres, když už obrany nebyla schopna. V sexuálním styku by mělo být běžné, aby partner poznal, s čím druhý partner nesouhlasí. V podstatě i obžalovaný se měl ptát, zda poškozená s praktikami souhlasí. Pokud hovoří poškozená o strachu, nejednalo se o strach z prvního pohlavního styku, ale o strach o život. Pokud se poškozená na internetové komunikaci prezentovala způsobem, který odpovídá emočně nestabilní osobnosti, do té situace šla na základě své primární osobnosti. To, co bylo psáno na internetu, nevylučuje závěry znaleckého posudku a prožitek, který vnímala nakonec jako strach o život. Pokud poškozená uváděla, že v psychiatrické nemocnici říkala to, co chtěli slyšet, je to o tom, že pacienti odpovídají ano a ne, nevypovídají příběh. Situace tehdy byla složitá, poškozená byla převezena na uzavřené ženské oddělení, kdy se s ní příliš nebavili, poškozená čekala psychoterapeutický přístup, jehož se jí nedostalo, šla domů, nechtěla tam zůstat.

Při dalším výslechu před soudem dne 3.3.2017 tato znalkyně setrvala na svých závěrech a dodala, že ustrnutí je akutní reakce na stres. Jsou tři základní reakce, útěk, ustrnutí a boj, aktivní agrese. Ustrnutí je nejčastější a projevuje se při zátěži, která překročí jakousi hranici snášenlivosti člověka. V podstatě člověk není schopen úplně pružně a flexibilně reagovat na podněty, které se k němu dostávají. Je součástí akutní reakce na stres, takže přináší úzkost, neschopnost uvažovat o vzniklé situaci.

V nejvyhraněnějších situacích dochází k disociaci, kdy člověk zážitek odstřihne a potom si ho nepamatuje. Venkovní posouzení záleží na empatii druhého člověka, který tohoto člověka sleduje, může navenek na druhého působit jako strach, lhostejnost, záleží na tom, jak to druhý vnímá a jak toho člověka zná. Ten, kdo druhého člověka zná, na něm pozná ustrnutí, když ho nezná, může to vidět jako pasivitu. Poškozená v běžných životních situacích umí dát velmi dobře najevo nesouhlas nebo odpor, je v podstatě osobou emočně nestabilní a tyto osoby reagují svým způsobem nevyzpytatelně a v běžnějších zátěžových situacích často navozují verbální agresi a dokážou dát najevo odpor. V případě ustrnutí odpor není dán najevo tak, jak je pro toho člověka běžné. Ustrnutím je člověk paralyzován buď přítomností nebo agresí. Pokud dojde k situaci, která překročí obecně hranici lidské snášenlivosti u průměrného jedince, tak v podstatě nemusí dát najevo vůbec nic a opravdu jen ustrnout, stačí přítomnost člověka, ze kterého ten, co ustrne, očekává agresi, která nemusí být ani vyvinuta a pokud vyvinuta je, tak se navyšuje strach. Je tam spousta jiných faktorů, může to být samota, místo, kde se nedovolá pomoci, absence druhých lidí, roli může hrát spousta jiných faktorů. Na druhé straně je řada lidí, která ustrne a není schopna se bránit, i když kolem prochází řada lidí. Jedná se o fenomén všemoci pachatele, kdy člověk má pocit, že pachatel je všemocný a že v podstatě, kdyby promluvil či se nějak bránil, kdyby si zavolal pomoc, tak pachatel bude okamžitě jednat agresivně. V případě poškozené musí znalkyně vyjít z toho, že se jedná o situaci, která překračuje jakýsi prožitek životní zkušenosti u průměrného jedince, to je základní kritérium posttraumatické stresové poruchy a jestliže u poškozené vznikla posttraumatická stresová porucha, pak se jedná o zážitek, který překročil možnost jejího chápání a obrany. Ke zvýšenému skóre lži u poškozené vysvětlila, že u ní je v rámci Eysenckova dotazníku sice L11, ale jedná se o zastoupení konformních postojů, jde třeba o otázky typu: Kdybyste měl možnost krátit daně nějak, udělal byste to, kdyby se na to nemohlo přijít? Zde poškozená odpověděla ne, jedná se spíše o konformní postoje. U poškozené je určitě zvýšená sebestylizace, nárůst konformních postojů, já jsem ta hodná a vzorná, ale to je v situacích, kdy konformní člověk, úzkostnější, pod vlivem stresu tak reaguje. Důležitější je test MMPI-2, kde je pět škál zkreslování výpovědí a poškozená tady skóruje pouze ve škále F, která svědčí o tom, že je tam pouze nárůst stresu a neschopnost bojovat se stresem. Zvýšené skóre lži tam není. Skóre lži, které testově zjistila, napovídá o nárůstu konformních postojů u poškozené, nenapovídá o tom, že by lhala. Konformní postoj znamená, že v určitých indiferentních situacích, kdy člověk bez nějaké úzkosti, bez nějakého stresu říká: Ano, pokud by se na to nepřišlo, tak ty daně krátit budu. Ale člověk, který chce vycházet s okolím, odpoví: Ne, neudělal bych to. V běžných životních situacích, kdy řada lidí by jednala ne zcela sociálně, jedná se o indiferentní záležitosti, které nic nenapovídají o tom, jestli ten člověk lže nebo nelže, ale o tom, že v podstatě je schopen zkreslit určitou situaci v indiferentních určitých záležitostech. Je to dáno spíše úzkostí, nějakým sníženým přizpůsobením. Pokud uváděla, že poškozená v důsledku malé sociální jistoty v určitých zátěžových situacích a ve snaze jednat v souladu s očekáváním okolí, může mít sklon k výmluvám a popření ohrožujících skutečností, to je právě to zvýšené skóre lži, o kterém mluví, o nárůstu konformních postojů. Určitě u poškozené nebyla shledána patologická lhavost, žádné idealizované verze a podobně. Spíše je k sobě sebekritická a i anamnézu sdělila tak, jak byla. Pokud znalkyně konstatovala, že výpověď poškozené je popis skutečně prožitého, vycházela jako psycholog z autentických emočních prožitků, když poškozená líčila ten prožitek, tak zcela odpovídal danému skutku, popsala strach o život, odpor, i poté, co nastalo, vyhýbání

se a podobně a tyto emoční prožitky zcela odpovídaly prožitému. Má za to, že pokud bylo trestní oznámení podáno s delším odstupem od skutku samého, řada žen, které vystupují jako oběť v sexuálních násilných činech nebo i v týrání a podobně, dávají oznámení hodně s odstupem, protože si uvědomují, že se tímto vystavují další traumatizaci. Potřebují velkou oporu k tomu, aby se něčemu takovému vystavily. Prvotní reakce na takovou zátěž je vytěsnit a zapomenout a takovou reakci znalkyně shledaly i u poškozené. U poškozené při vyšetření nebyla nevysledována druhá reakci na stres, tedy boj. V určitých případech může kolísat ustrnutí s pokusem o útěk nebo ustrnutí s bojem, ale většinou každý člověk má daný jeden typ reakce. Pokud reaguje na nějakou zátěž jednou ustrnutím, většinou už to tak je, že je daná pro toho člověka. Pokud reaguje agresí, bojem, tak je to taky dáno, že je to bojovný člověk, je to dáno temperamentem. Nevysledovala a nemůže říct, že by tam byl nějaký boj nebo kolísání mezi útěkem a ustrnutím nebo ustrnutím a bojem. Pokud uváděla, že poškozená v inkriminované situaci dávala najevo nesouhlas nejdříve otevřeně tím, že se bránila, po zvýšení agrese se ale podřídila a reagovala ustrnutím, pak poškozená se zpočátku mohla bránit nebo vyslovit jakýsi slovní odpor, není si vědoma, že by to byl fyzický odpor, ale slovní odpor byl asi v situaci, kterou nevnímala jako opravdu bezvýchodnou, kdy pak došlo k ustrnutí a kdy se pasivně podvolila. Slovní odpor připouští v intencích, jak poškozená sdělila, že říkala, že se jí to nelíbí. Pro upřesnění pak znalkyně citovala z písemného vyhotovení posudku, kdy poškozená říkala: „Snažila jsem se i utéct, odejít, říkala jsem, že nechci, bránila jsem se, dokonce jsem ho i kousla. Za každé jsem dostala facku, ránu, křičel.“ Pokud poškozená uváděla, že se bránila i později, následně, může to kolísat, ale převažuje fáze ustrnutí a je otázka, jakým způsobem se poškozená bránila, jestli opravdu vyvinula nějakou fyzickou agresi, pokus o odstrčení, útěk, pak by bylo možno hovořit o boji. Pokud tam bylo ustrnutí a takové to pasivní nechci, chci odejít, to by spíše brala jako součást ustrnutí. Když ve svém znaleckém posudku na straně 31 znalkyně uváděla, že poškozená idealizuje verzi vlastní osoby nebo skutků nebo popření nevýhodných skutečností a poškozená od samého počátku uváděla, že se bála podat trestní oznámení z důvodu strachu z potrestání, že to byl sex za peníze, pak její vyjádření, že se bránila a tak dále a posouzení pravdivosti vyjádření musí nechat na senátu. Došlo k přehození slov - nevedou k podávání idealizovaných verzí, spíše k popření nevýhodných skutečností. Poškozená není člověk, který by aktivně podával své výmysly, spíše popře. I kdyby pod zátěží výslechu poškozená řekla, že se bránila, tak stejně převažující je ustrnutí, které ona popsala zcela autenticky. Často se znalkyně setkává s tím, že pokud policie tlačí na poškozené, odpovídají, co si přejí, že se bránili. Je to v rámci pocitu viny, souvisí to s prožitým traumatem. Také to může být její pocit, že by bylo správné se bránit a řekla, že se bránila.

K závěrům **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie a sexuologie,** na obžalovaného C. byla vyslechnuta znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace sexuologie, **MUDr. Šárka Grussmannová.** Tato uvedla, že obžalovaný netrpí a v předmětné době netrpěl duševní poruchou, byla u něj zjištěna společenská konzumace alkoholu, nikoliv chorobná závislost na něm či jiných návykových látkách. Nebyla u něj zjištěna sexuální deviace ve smyslu patologické sexuální agresivity či útočného sadismu. Nebyla tedy u něj ovlivněna a jakkoliv snížena jeho schopnost rozpoznat nebezpečnost svého jednání a toto ovládat, obě tyto schopnosti byly plně zachovalé. Z psychiatricko-sexuologického hlediska znalkyně uvedla, že pobyt obžalovaného na svobodě není pro společnost nebezpečný a nebyla doporučena žádná léčebná

opatření. Znalkyně při vypracování znaleckého posudku měla k dispozici internetovou komunikaci obžalovaného, v této nenalezla nic, co by chorobně vybočovalo. Obžalovaný od dospívání experimentoval v sexuální oblasti, dopustil se jednání, které bylo hodnoceno jako výtržnictví, experimentoval i v homosexuálních stycích, kdy se choval spíše submisivně. Je u něj konstatována nevyváženost jeho submisivity a dominance v sexualitě, spíše ve smyslu partnerského sadomasochismu, což ale není sexuální deviace. Obžalovaný s poškozenou komunikoval snad několik měsíců zcela otevřeně o navrhovaných praktikách, padl tam i návrh na finanční úplatu. Uveřejnění obnažených fotografií na internetu rovněž nevybočuje z širší normy. U obžalovaného bylo provedeno pomocné phalopletysmografické vyšetření, jeho sexuální reaktivita byla celkově nízká, reagoval na homosexuální a lesbické aktivity a byla tam slabě pozitivní reakce na partnerský sadomasochismus. Na útočné, sadistické a sexuálně agresivní podněty u něj reakce nebyly. Netají se se souhlasnými párovými sadomasochistickými aktivitami, tyto vyzkoušel, ale ani to nesvědčí pro sexuální deviaci. Obžalovaný je schopen se účinně hájit.

Znalkyně Mgr. Nina Grossmannová, klinický psycholog, k závěrům znaleckého posudku uvedla, že obžalovaný je osobností temperamentově živou, s tendencí dominovat, nebyly však u něj zachyceny agresivní tendence jako typická forma chování či strategie řešení problémů. Prosazuje se spíše argumentací a konfrontací názorů, může reagovat impulzivně a netrpělivě. Z hlediska psychologického je schopen procesních úkonů bez omezení. Jedná se u něj o osobnost lehce disharmonicky se vyvíjející, byl zachycen nepoměr mezi stupněm rozumového nadání v dětství a vyzráváním ostatních složek osobnosti, a to emoční, volně motivační a sociální. Nebyly u něj zjištěny hrubší abnormality ve skladbě osobnosti ve smyslu poruchy osobnosti ani rysy dissociální, agresivní či hrubě agresivní. Byly zachyceny dílčí znaky nevyzrálosti a nerovnoměrnosti typu emoční nestálosti a nezdrženlivosti. V rovině sebepojetí je v celku realistický, nebyl zachycen jednostranný sklon, předkládá zidealizovaný obraz o své osobě. Při střetu s překážkou se jedná o jedince, který bude spíše volit aktivní strategie, v rovině výkonové se jedná o jedince ambiciózního. Intelekt se pohybuje v pásmu nadprůměru, s myšlením reálně pragmaticky ukotveným a zvídavým. Nebyly zjištěny forenzně významné nedostatky v základních poznávacích funkcích jako vnímání, myšlení, paměť a pozornost. V rovině hodnot a postojů se vyvíjí od adolescentní nezacílenosti, kde byly zachyceny i momenty sociálně patologické poruchy chování, po hodnotovém ustálení je v mezích běžné konvence. Jeho pracovní, vztahové, rodinné hodnoty jsou relativně konvenční a realizuje se v zájmech. Vztah ke společnosti a lidem je rovněž v zásadě konvenční, v sociálnu navazuje kontakty bez větších obtíží, jak v rovině pracovní, tak zájmové. Vědomě volí nekonfliktní formy vztahů, byla u něj ale zachycena opoziční pohotovost, kterou se snaží v poslední době lépe korigovat, inklinuje spíše k dominantním polohám v komunikaci sociální, snaze vyniknout, ale je schopen se i podřídit. Jako vazba na rodinu je těsná, citově angažovaná, zejména k matce i k osobě partnerky. Má opakovanou zkušenost prostého konzumního kontaktu s ženami i muži za účelem sexuálního vyžití, zde je bez větších zábran, experimentující a hedonický. Je schopen rozlišovat citový vztah, partnerství a nezávazný sexuální konzumní kontakt. Nebyly u něj zachyceny negativně zaujaté postoje k ženám obecně. K motivaci jednání, pokud se tohoto dopustil, vzhledem k tomu, že sexuoložkou nebyly u obžalovaného zjištěny sexuální deviace v aktivitě, pouze akceptace souhlasných párových sadomasochistických

aktivit, pak na motivačním pozadí lze zvažovat potřebu nových zážitků a experimentování v rovině sexuální, jeho potřebu si užívat život, snahu naplnit své potřeby a tyto si neodpírat. V rámci toho je i možnost, že mohl ignorovat známky případného odporu protistrany v situaci sexuálního nabuzení. Možný je také podíl ztotožnění se v té chvíli s dominantní rolí v rámci sadomasochistického scénáře. Osobnost obžalovaného je dosud ve fázi vyzrávání, v rámci dosavadního vývoje bylo možno sledovat schopnost růstových změn, poučení se z chyb, směřování k zodpovědnějším formám fungování. Rozumové schopnosti má v pásmu nadprůměru, má dostatečné teoretické povědomí o obecně platných normách v sociálnu, takže je předpoklad, že bude schopen rozpoznat žádoucí formy chování od těch disfunkčních, pokud k tomu bude vnitřně motivovaný. Nebyly u něj zachyceny tendence stavět se jednostranně do pozitivního světla nebo předkládat nepřiměřeně subjektivní výklad reality. Nebyl u něj zachycen plošný obecný sklon záměrně účelově zkreslovat realitu, ovšem ve vztahu k projednávané věci nelze vyloučit působení obranných mechanismů typu popření, bagatelizace, racionalizace v rámci ochrany své osoby v trestním řízení. Vzhledem k nerovnoměrnému startu obžalovaného a jeho disharmonickému vývoji v dětství lze předpokládat vyzrávání delší dobu. Obžalovaný, ačkoli je nadprůměrně inteligentní, nedokončil žádnou střední školu, není schopen dostatečně efektivně zužitkovat své nadání, teprve v dospělém věku je schopen korekce a uvědomit si v pracovním procesu, jaké jsou jeho motivy a je schopen později, než ostatní jedinci, se rozhodnout např. pro dostudování školy. Znalkyně měla k dispozici internetovou komunikaci obžalovaného a poškozené, vystupování obžalovaného hodnotí jako identifikaci či stylizaci do roviny sadomasochistické komunikace, vystupoval z pozice nadřazené, dominantní, direktivně devalvující. Obžalovaný je jedinec experimentující, nezdrženlivý, hedonický v rovině pudových potřeb, neodepře si různé experimentování. Pokud se choval ke svým přítelkyním laskavě, pak v rámci internetové komunikace se jedná o jakési štěpení, kdy člověk ostře odliší vztah partnerský včetně citové angažovanosti a rovinu konzumních sexuálních kontaktů. Znalkyně nezachytila prvky hrubší zloby či mstivosti obžalovaného k poškozené, spíše rozladění či zklamání. Sdělení obžalovaného v rámci komunikace, že si staví dům a že si bude kupovat nové auto, patří asi do takového nezralého hédonického spektra, kdy je zaměřen egocentricky na své potřeby, v partnerském vztahu je schopen se rozhodnout pro empatii apod., ve vztazích, na kterých mu nezáleží, se nemusí vžívat, citově angažovat. Nepravdivé informace uváděl v zájmu svého cíle. Sexuoložka u obžalovaného neshledala sexuální deviaci jako patologický sexuálně motivační scénář, ale pokud je někdo hedonický a jde si za svými cíly, může výsledek dopadnout stejně, i když není sexuální deviace, pokud se nerozhodne respektovat přání a hranice toho druhého. Pokud od inkriminovaného jednání uběhla delší doba a nedošlo k ničemu podobnému, znalkyně upozornila, že není známo, jak tuto dobu obžalovaný strávil. Není schopna uvést, zda by se podobná věc mohla opakovat. Aktivní argumentace a konfrontace je také druhem jemné agrese, obžalovaný, pokud by byl agresivní, byl by aktivní slovně, argumentačně, možná by došlo ke konfrontaci.

Dle § 211 ods.5 tr. řádu byl k důkazu čten i **znalecký posudek z oboru kriminalistika, specializace kriminalistická počítačová expertíza,** na čl. 382-385, 359-381. Ze závěrů tohoto posudku bylo zjištěno, že byl zkoumán mobilní telefon zn. Nokia Lumia 930, užívaný obžalovaným, přičemž nebyly zjištěny žádné skutečnosti, použitelné pro trestní řízení.

K důkazu byly užity i **listinné materiály** ve spise založené. Na č.l. **1** je úřední záznam o přijatém oznámení ze dne 12.1.2015 v 10.50 hod., kdy toto podala Monika P. Na č.l. **2 - 5** je protokol o trestním oznámení poškozené ze dne 12.1.2015 v 10.50 hod. Na č.l. **10** je záznam o zahájení úkonů trestního řízení proti neznámému pachateli z 28.1.2015 pro skutek kvalifikovaný jako znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) TrZ, na č.l. **11** protokol o vydání věci, kdy Mojmír M. vydal fotografii obžalovaného a internetovou komunikaci mezi P. a neznámým pachatelem 30.1.2015 ve 22.44 hod., na č.l. **12** je fotografie onoho muže, tedy obžalovaného, na č.l. **13 - 44** pak předmětná internetová komunikace, vydaná svědkem M., mezi obžalovaným a poškozenou. Na č.l. **45** je protokol o vydání věci, kdy 12.11.2015 vydal obžalovaný C. mobilní telefon zn. Nokia Lumia 930. Na č.l. **54 - 57** je příkaz k domovní prohlídce č.j. 8Nt 1980/2015, vydaný soudkyní Okresního soudu v Karviné dne 11.11.2015, kdy se jedná o byt na ulici xxx. Na č.l. **61 - 68** je protokol o provedení této domovní prohlídky, kdy na místě byly zajištěny erotické pomůcky a dále notebook a několik CD. Na č.l. **69 - 87** je fotodokumentace k této domovní prohlídce. Na č.l. **88 - 89** je protokol o fotodokumentaci vozidla tov. značky Seat Leon stříbrné barvy, RZ xxx, majitelky matky obžalovaného. Na č.l. **91** je usnesení o vrácení věci, a to mobilního telefonu a CD a notebooku, zpět obžalovanému C. Na č.l. **94 - 99** je usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaného z 12.11.2015 pro skutek právně kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) TrZ, kdy toto mu bylo doručeno 12.11.2015 v 08.50 hod. Na č.l. **103** je ustanovení obhájce, kdy dne 12.11.2015 byla obžalovanému ustanovena obhájkyně JUDr. Jana Brhlová. Na č.l. **105** je žádost obžalovaného C. o změnu advokáta, na č.l. **106** je opatření o zproštění obhájkyně JUDr. Brhlové obhajování obžalovaného ze dne 11.12.2015, na č.l. **107** pak ustanovení obhájce z 11.12.2015, a to Mgr. Vladimíra Trnavského. Na č.l. **108** je plná moc JUDr. Pavly Promné z 10.12.2015, kterou jí obžalovaný C. udělil ke své obhajobě. Na č.l. **110** je plná moc, kterou ke svému zastupování zplnomocnila poškozená P. 5.10.2015 JUDr. Jiřího Chvalinu. Na č.l. **112 - 113** je usnesení Okresního soudu v Karviné, 8Nt 913/2015-27, o tom, že poškozená má nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně. Na č.l. **114** je pak odstoupení od právního zastoupení JUDr. Jiřím Chvalinou. Na č.l. **129 - 130** je usnesení krajského státního zástupce ze dne 9.12.2015, jímž byla stížnost obžalovaného C. do usnesení o zahájení trestního stíhání zamítnuta. Z přehledu zaměstnavatelů obžalovaného C. na č.l. **233** bylo zjištěno, že od 8.1.2014 byl zaměstnán v rámci agentury xxx Na č.l. **236** je fotodokumentace domu, kde obžalovaný bydlel, a to na ulici xxx. Na č.l. **243 - 244** je opatření z 12.1.2016, jímž byly přibrány znalkyně MUDr. Šárka Grussmannová a Mgr. Nina Grossmannová k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, na obžalovaného C. Na č.l. **275 - 276** je opatření, jímž dne 31.3.2015 byly přibrány znalkyně MUDr. Dana Skřontová a PhDr. Helena Khulová k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a psychiatrie, na poškozenou Moniku P. Na č.l. **278** je žádost o vypracování dodatku znaleckého posudku výše jmenovaných znalkyň za zdravotní stav poškozené P. Na č.l. **330 - 341** jsou lékařské zprávy týkající se poškozené P. Je zde zpráva Psychosomatické ordinace ve Frýdku-Místku z 23.2.2015, ze které se zjišťuje, že poškozená je pacientkou této ordinace od 5.11.2014, a to na základě žádosti Dětského oddělení nemocnice ve Frýdku-Místku, kde byla hospitalizována pro projevy tetanie, vyšetřením jsou její potíže hodnoceny jako panická porucha, pro kterou byla hospitalizována v Třinci, propuštěna 12.12.2014. Z lékařské zprávy z 23.2.2015 Psychosomatické ordinace s.r.o. ve Frýdku-Místku bylo zjištěno, že

Monika P. se zde léčí od 5.11.2014 na žádost dětského oddělení ve Frýdku-Místku, kde byla hospitalizována pro projevy tetanie. Vyšetřením byla zjištěna panická porucha, pro níž byla pacientka hospitalizována na Psychiatrickém centru v Třinci, propuštěna 12.12.2014, po propuštění při kontrole v ordinaci sdělila, že byla na jaře 2014 znásilněna. 5.2.2015 byla vyšetřena ve špatném psychosomatickém stavu a s diagnózou posttraumatická stresová porucha byla doporučena k rehospitalizaci na psychiatrickém centru. Ve zprávě téže ordinace ze dne 23.2.2015 se zjišťuje, že se jedná o žádost o rehospitalizaci pacientky na psychiatrii, kde se konstatuje, že 12.12.2014 byla propuštěna z ústavního léčení se závěrem smíšená úzkostná a depresivní porucha, panická porucha, počátkem února 2015 si stěžuje na potíže, že se cítí velmi špatně, v prosinci oznámila znásilnění na policii. Dále sdělila, že snědla větší množství léků a tvrdě usnula, byla dva dny hospitalizována v Nemocnici ve Frýdku-Místku, ale nezmínila se o nadměrném užití léků, proto byla propuštěna s diagnózou panický stav. Termín přijetí na psychiatrické oddělení je 25.2.2015. Dále je zde zpráva Privátní psychiatrické a psychosomatické kliniky v Třinci z 23.3.2015, k osobě poškozené se z této zjišťuje, že není v péči neurologické ambulance, byla zde vyšetřena pouze v rámci ústavní pohotovostní služby 1.2.2015, kdy byla hospitalizována na dětském oddělení. Uvedla, že se stalo něco, o čem nechce mluvit a musela to nahlásit na policii. Co se týče dětského oddělení, zde byla hospitalizována opakovaně pro polymorfní potíže, nejvíce pro opakované těžké tetanické záchvaty a panickou poruchu. O trestním řízení ve věci znásilnění se zmínila až při poslední hospitalizaci v únoru 2015, předtím se o ničem takovém v rámci vyšetření nezmínila. Byla hospitalizována dvakrát, v listopadu 2014, jednou v únoru 2015 se závěrem panická porucha s těžkými tetanickými projevy. Byl domluven nástup na psychiatrické oddělení v Třinci. V další zprávě z 26.2.2015 je uvedeno, že na Privátní psychiatrické a psychosomatické klinice byla poškozená hospitalizována od 19.11. do 12.12.2014 a aktuálně je opět hospitalizována od 25.2.2015, a to pro smíšenou úzkostnou a depresivní poruchu a panickou poruchu. Popis znásilnění ventilovala až v rámci psychoterapie, zejména 4. a 5.12.2014. S tímto traumatem se pacientka dosud nevyrovnala, blokovala toto téma nadále při léčbě, trauma se snaží potlačit. Její léčba je dlouhodobá, při vysazení doporučené medikace lze očekávat zhoršení stavu, nárůst úzkosti z traumatických událostí ve vzpomínkách, tzv. flashbacky a podobně. V další zprávě téhož zařízení z 24.3.2015 se navíc konstatuje, že druhá hospitalizace probíhala od 25.2. do 18.3.2015, pacientka byla léčena pro poruchy přizpůsobení, posttraumatickou stresovou poruchu, panickou poruchu, byla medikována léky. Je doporučeno pokračování v intenzivní psychoterapii ambulantní cestou a možnost hospitalizace na psychoterapeutickém oddělení, s čímž pacientka souhlasí. Nástup byl domluven na 8.4.2015. Dále jsou zde popisovány psychické potíže poškozená, je konstatováno, že tato je schopna výslechu. Je doporučeno vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Na č.l. **339** je propouštěcí zpráva poškozené z CNS centra Třinec po dobu hospitalizace od 25.2. do 8.3.2015, byla propuštěna s diagnózou posttraumatická stresová porucha, panická porucha, epizodická záchvatovitá úzkost. Ze zprávy z 21.5.2015 bylo zjištěno, že v Psychiatrické léčebně Šternberk je hospitalizovaná poškozená od 8.4.2015 do doby vydání zprávy. Na č.l. **342 - 347** jsou zprávy Střední zdravotnické školy xxx. Z těchto se zjišťuje, že zde poškozená studovala od 1.9.2011 do 20.11.2014, kdy přerušila vzdělávání ze zdravotních důvodů. Je žákyní oboru zdravotnický asistent. 23.6.2014 bylo jednáno s poškozenou o vysoké absenci, za školní rok se jednalo o 399 hodin. Absence byla třídní učitelkou omluvena, Monika problémy připisovala

soužití s rodiči. 29.9.2014 bylo opět jednáno s poškozenou o vysoké absenci, kdy od začátku školního roku ke dni jednání měla 110 omluvených hodin, absence zdůvodněna nemocemi. Byla upozorněna na nutnost dokládání absence potvrzením od lékaře. 3.10.2014 bylo opět s poškozenou jednáno o vysoké absenci, tato doložila potvrzení lékaře, měla doporučený klid na lůžku do 2.10.2014, ve škole už byla od 29.9.2014. Byla poučena o možnosti přerušení studia ze zdravotních důvodů. 23.10.2014 opět bylo jednáno o absenci poškozené, tato ji řádně nedokládala, 18.11.2014 poškozená požádala o přerušení studia ze zdravotních důvodů, 19.11.2014 si pak převzala rozhodnutí o přerušení studia od 21.11.2014 do 31.8.2015. Ve škole byla hodnocena první dva roky kladně, řádně chodila do školy, ke zhoršení prospěchu a velkému nárůstu absence došlo až ve 2. pololetí třetího ročníku. Nebyla kázeňsky řešena, rodiče projevovali po dobu studia o Moniku zájem, navštěvovali třídní schůzky, Monika se účastnila většinou všech školních akcí. V červnu 2014 odešla z domu. Na jednání s ředitelkou žádala, aby nebyli rodiče informováni o jejím studiu. Dále je zde přiložen katalogový list známek, z nějž vyplývá, že její průměrný prospěch se pohyboval od 2,21 do 3,0, dále pak přehled absencí a žádost o přerušení studia, jakož i rozhodnutí o přerušení vzdělávání na dobu od 21.11.2014 do 31.8.2015 ke dni 19.11.2014. Na č.l. **348** je hodnocení poškozené z Českého červeného kříže ke dni 2.4.2015. Z tohoto vyplývá, že poškozená zde působila od konce roku 2009 do září 2014, po absolvování kurzu zdravotních zotavovacích akcí vykonávala funkci zdravotníka na zdravotních dozorech při sportovních a kulturních akcí a podílela se na školení první pomoci na základních a mateřských školách, účastnila se také soutěží. V té době nastoupila ke studiu na Střední zdravotnickou školu xxx. Členství v mládeži Českého červeného kříže xxx ukončila sama po vyloučení jejího blízkého kamaráda, který byl vyloučen z důvodu nekorektního chování vůči červenému kříži a jeho členům. Zpočátku byla Monika ochotná a zapálená, zapojila se do kolektivu, o rodičích a rodinném zázemí hovořila většinou negativně. O jejím finančním zázemí nebylo ve spolku nic známo. Byla s ní uzavřena dohoda o provedení práce, kdy se její mzda pohybovala kolem 300 Kč až 500 Kč podle počtu odsloužených hodin na zdravotních dozorech. V posledním půlroce jejího členství se její chování změnilo nejen vůči členům červeného kříže, ale i vůči ředitelce, byla nespokojená, hrubá, chovala se nadřazeně. Na č.l. **353 - 354** je opatření, jímž byl přibrán k vypracování znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza, Ing. Ivo Kadlčík, znalec z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza, a to dne 18.1.2016. Na č.l. **401 - 403** je lustrace řízení u Okresního soudu ve Frýdku-Místku, kde nebylo zjištěno, že by vůči Monice P. bylo vedeno jakékoliv řízení a z evidence práv na katastrálním úřadu na č.l. **410 - 412** nebylo zjištěno, že by poškozená byla majitelkou nějaké nemovitosti. Na č.l. **418 - 422** je povolení sledování osob a věcí a příkaz ke zjištění údajů o telekomunikačním provozu, a to emailových schránek za období od 30.10.2014 do 30.4.2015, a to za účelem zjištění veškerých IP adres a ustanovení přípojných bodů ze dne 30.4.2015, vydané Okresním soudem v Karviné. Na č.l. **426 - 428** je povolení ke sledování osob a věcí ze dne 19.5.2015, vydané Okresním soudem v Karviné, týkající se opět mailových schránek za dobu od 19.5. do 15.6.2015. Na č.l. **430 - 432** jsou získané stránky z internetové komunikace obžalovaného C. Na č.l. **433 - 466** je internetová komunikace mezi obžalovaným a poškozenou P. za dobu od 7.3.2014 do 21.4.2014. V rámci první komunikace ze 7.3.2014 obžalovaný sděluje poškozené, že by ji rád svázal a vyřádil se na ní, poškozená proti tomu nic nenamítá, naopak odpovídá, že ji obžalovaný tímto zaujal a dodává, že má ráda, když ji kluk ovládá. Obžalovaný na to píše, že je poškozená

poslušná čubička a že si spolu užijí hodně zábavy i s jeho hračkami, poškozená se dotazuje, jaké vlastní a on ji vybízí, aby se na to podívala na jeho profilu. Dále obžalovaný chce, aby mu poslala nahou fotku nebo v prádle, poškozená mu dále odpovídá, že je vidět, že má slušný arzenál hraček, naopak poté, co mu poškozená poslala fotografii, obžalovaný uvádí, že je sexy, ať si na něj udělá čas, že si pro ni přijede do Havířova, poškozená odpovídá, že je nemocná a je doma, obžalovaný chce k ní přijet, ale ona to odmítá, že bydlí s rodiči. Obžalovaný chce, aby šla na chvíli ven a vyzkoušeli si orální sex, poté ji nazývá drzou čubkou, která si zaslouží výprask, aby si dávala pozor na to, jak s ním hovoří. Poškozená naopak mu říká, že i drzé čubky můžou kousnout, na to obžalovaný píše, že kousání by ji odnaučil a neustále trvá na setkání, což poškozená odmítá s tím, že je nemocná. Později po ní obžalovaný opět žádá další fotografie, poškozená odmítá, obžalovaný ji nazývá hodnou čubičkou, ptá se, kolika chlapům dělala děvku, na to mu poškozená odpovídá, že je to její věc, což obžalovaný označuje za drzé chování. Poté zde obžalovaný popisuje další praktiky, orální, anální sex, výprask apod. Poškozená odpovídá, že její stanovisko k tomu si bude muset zjistit sám, obžalovaný naopak píše, že s tím nemá problém a nechce, aby mu tam pak poškozená brečela s tím, že na internetu už zažil dost čubek, které nejdřív všechno zvládaly a pak brečely. Dále se snažil domluvit si s poškozenou schůzku, ta uvádí, že celý víkend pracuje a nemá čas. Vyptává se, od kdy do kdy chodí do školy, kde pracuje a podobně, poškozená odpovídá, že mu nemůže nic slíbit a odmítá obžalovanému poslat další fotografie, s tím, že další fotky nemá. Již v pozdních večerních hodinách ji pak obžalovaný znovu píše, že masturbuje a fotky by se mu hodily. Další komunikace pak probíhala 8.3.2014, kdy obžalovaný stále vybízí poškozenou ke schůzce, poškozená se mu neozývala, proto 16.3. jí obžalovaný opět vybízí, aby se mu ozvala, ptá se, zda už s ním nechce komunikovat, popisuje jí další erotické praktiky, 17.3. mu poškozená píše, že na něj nemá čas, má teď přítelkyni a nemá v plánu ji podvádět, na to ji obžalovaný vyzývá k sexu ve třech. Dále pak 17.3. jí svým způsobem vyhrožuje, že dá její fotografii na internet, na to mu poškozená odpovídá, že takto by se choval jen slaboch, obžalovaný odpovídá, že je tedy asi slaboch, co nesnáší plané sliby a uvádí, že zřejmě už je fotek poškozené na internetu víc. Znovu vybízí poškozenou ke schůzce, tato odmítá. Vyzývá ji také k možnému análnímu sexu, poškozená odpovídá, že je zadaná, na to obžalovaný aspoň chce, aby natočila, jak si to dělá, potřebuje pomoc, poškozená odpovídá, že o to nemá zájem. Obžalovaný znovu žádá sex ve třech a začíná nabízet peníze s tím, že všechny holky jsou na prodej, nejdříve nabízí 10.000 Kč, poškozená odpovídá, že peníze by potřebovala, ale nemůže se obžalovanému prodat ani za milion. Obžalovaný odepisuje, že má peněz, že neví, co s nimi a dal by je poškozené za to, aby jedno odpoledne si s ní v posteli mohl dělat, co chce. Dále pak nabízí 19.000 Kč, poukazuje na to, že by je vydělávala poškozená dva měsíce, ta odpovídá, že není na prodej. Pak nabízí obžalovaný poškozené 23.000 Kč, které vyfotil. 18.3.2014 poškozená odpovídá, že i kdyby s tím souhlasila, nemá vůbec čas, obžalovaný uvádí, že peníze odloží a počkají na ni a žádá o zaslání dalších fotek, poškozená odeslat fotky odmítá a uvádí, že peníze potřebuje, jinak by do toho nešla. Obžalovaný navrhuje schůzku ve čtvrtek nebo v pátek, poškozená opět odmítá, uvádí, že bydlí s rodiči. Pak se předběžně domlouvají na víkend 5. - 6.4.2014. Obžalovaný dále 18.3. chce, aby se mu poškozená vyfotila, ptá se, kolik měla partnerů, poškozená odpovídá že tři nebo čtyři, ptá se, zda praktikovala anální sex, zda užívala erotické hračky. Na to již poškozená neodpovídala, poté komunikovali 19.3.2014, kdy je třeba zmínit, že obžalovaný se poškozené ptá, zda si má na ni pozvat kamaráda nebo má užívat erotické pomůcky, poškozená odpovídá,

že pokud kamarád bude dobře vypadat, uvidí radši kamaráda, obžalovaný se ptá, zda by chtěla, aby ji „ojelo“ více mužů, poškozená odpovídá, že krásných chlapů. Obžalovaný se ptá, kolik by těch chlapů chtěla, poškozená odpovídá, že by ji stačili dva, obžalovaný tvrdí, že dva je málo, nejdříve si ji chce vyzkoušet, napodruhé by si na ni někoho pozval, poškozená uvádí, že o napodruhé nebyla žádná řeč, obžalovaný požaduje, aby mu zaslala fotografii svého pohlaví, další komunikace byla 20.3., obžalovaný popisuje poškozené praktiky klystýru, žádá, aby si oholila přirození, 21.3.2014 obžalovaný vyčítá poškozené, že se mu neozývá, uvádí, že je neplodný, nemusí souložit s prezervativem. 23.3. znovu oslovuje obžalovaný poškozenou, ptá se, co dělá, ta mu to odmítá říct, obžalovaný se táže, zda dělá někde děvku za prachy, poškozená mu nechce nic bližšího říct, poté se ptá obžalovaný poškozené, zda si udělá klystýr, že je to příjemné, poškozená uvádí, že o to nemá zájem a že schůzku zruší. Další kontakt byl 29.3.2014, obžalovaný znovu chce po poškozené fotografii, ta uvádí, že je nemocná, obžalovaný ji nazývá drzou děvkou, ptá se, kolik teda chce těch chlapů, poškozená odpovídá, že neví, zda se s obžalovaným sejde vícekrát, chce se s ním vyspat, posloužit mu, dostat za to peníze a odejít. Dále uvádí, že chce peníze a že co s ní bude v té době obžalovaný dělat, je jen na něm, že mu bude muset stačit jedno dopoledne nebo odpoledne, že musí myslet na své zdraví s tím, že se domlouvají, že víc chlapů poškozená nechce. Obžalovaný nabízí, že by zvýšil částku. Dále pak komunikují o zdravotním stavu poškozené, obžalovaný chce vědět, v čem je nemocná, ta mu to odmítá říct, obžalovaný uvádí, že nebere zodpovědnost za to, kdyby se jí něco stalo. Dále nabízí za soulož s dvěma muži poškozené 35.000 Kč, ta opět odmítá. Dále zde obžalovaný hovoří o análním sexu, poškozená odpovídá, že je to na něm, co jí přikáže. Dále obžalovaný rozebírá podrobnosti análního sexu s tím, že poškozená proti tomuto nemá námitek. Dále pak obžalovaný uvádí, že vezme poškozenou nejdříve vyvenčit někam do přírody, poškozená uvádí, že venku nic dělat nechce, obžalovaný tvrdí, že má místa, kde nikdo nechodí, pak se domlouvají, kde se setkají, hovoří o Havířově. Dále obžalovaný píše, že neví, jestli bude mít automobil, popisuje další praktiky, které budou dělat v bytě, hovoří také o močení do úst, že poškozená bude čůrat jako pes, že to bude zábava, chce, aby poškozená za ním přijela hladová a hodně předtím pila, aby nezvracela při orálním sexu. Dále přikazuje poškozené, aby mu odpovídala pouze ano, pane, s čímž poškozená souhlasí. Popisuje, co si má obléct, má si ostříhat nehty, aby ho nepoškrábala. Poškozená nejdříve nesouhlasí, že pojede do Havířova na schůzku bez spodního prádla s tím, že chce, aby z ní prádlo sundal právě obžalovaný, ten tvrdí, že spodní prádlo nesnáší. Další komunikace byla 30.3., kde obžalovaný uvádí, že pokud přijede poškozená v prádle, dostane 25 ran rákoskou. Dále 1.4. žádá obžalovaného poškozená, aby jí řekl, jak se jmenuje, představuje se jako xxx, obžalovaný jí to odmítá říct. Chce, aby si vyfotila poškozená zadek, ta mu odmítá poslat fotky. 7.4. se poškozená ptá, za to platí v sobotu a táže se, jakou má jistotu, že ji neošidí obžalovaný o peníze, ten odpovídá, že jistotu nemá, že mu bude muset věřit, poškozená upozorňuje, že pokud nedodrží obžalovaný svou část dohody, ona poruší tu svou, obžalovaný uvádí, že jej bude poslouchat a když ne, dostane místo peněz výprask rákoskou. Poškozená odpovídá obžalovanému slovy ano, pane, jak si přeješ, pane. Ptá se obžalovaného, co si má obléci v sobotu, obžalovaný chce, aby si vzala sukni, byla bez prádla, domlouvají se, že se sejdou na autobusovém nádraží, spíše odpoledne. Dále pak chce poškozená, aby obžalovaný užíval prezervativ, ten to odmítá, že budou souložit análně a orálně, poškozená se ptá, jestli nemá obžalovaný HIV, on uvádí, že ne, že je pravidelný dárce plasmy. Dále vyhrožuje poškozené, že má nasbírané nějaké rány rákoskou, 10.4. píše obžalovaný,

že v sobotu nemá čas, poškozená uvádí, že může v neděli v 1 do 4 hodin, maximálně do 5, 11.4. se domlouvají, že v 1 hodinu bude poškozená na autobusovém nádraží v Havířově přesně. Obžalovaný jí odpovídá 11.4., že za každý kousek spodního prádla, co bude mít na sobě, dostane 10 ran rákoskou. Poškozená trvá na spodním prádle. Obžalovaný ji pak upozorňuje, že jakékoliv odmlouvání, drzosti nebo neuposlechnutí příkazu bere jako porušení dohody a poškozená nedostane peníze. Ta mu odpovídá, že má vše své meze, nemá problém s ním být 3 hodiny, ale nesouhlasí se vším. Obžalovaný odpovídá, že pokud by měli více schůzek, vycvičil by ji a pak jí dopřál několik pořádných chlapů najednou. Řekla si také o výprask a spočítala si počet ran. Další komunikace pak probíhají 12.4., obžalovaný stále navrhuje, aby souložili ve třech, nabízí poškozené, že když dorazí 13.4. odpoledne, večer nebo v noci, dá jí 30.000 Kč, poškozená odpovídá, že později jak o půl 3 nemůže, v 8 hodin musí být zpátky v xxx. Další schůzka je 12.4. navrhována na pondělí odpoledne s tím, že poškozená musí do školy. Uvádí, že má volné jen víkendy. Pak obžalovaný navrhuje, aby se setkali 13.4. na hodinu a příští víkend déle, s několika kamarády za 30.000 Kč, poškozená trvá na tom, že se s ním setká pouze v jednom případě. Nakonec schůzku domlouvají na příští víkend. 13.4. opět žádá obžalovaný poškozenou, aby zkusila, kolik se jí vejde prstů do vaginy, nazývá ji děvkou s tím, že bude dělat to, co si přeje a zase slibuje, že pokud zapojí webkameru, dá jí 30.000 Kč, aby mohl pozorovat autoerotiku, říká, že má s poškozenou velké plány, opět zve poškozenou na schůzku s tím, že za ní přijede a žádá po poškozené orální sex, ta to odmítá, domlouvají se, že poškozená nechce vidět obžalovaného předem. Dále pak obžalovaný píše poškozené, aby mu poslala fotku, jinak má u něj pět ran za neuposlechnutí, poškozená mu odmítá dát číslo mobilního telefonu. Dále zde poškozená uvádí, že přispívá rodičům na jejich dluhy, obžalovaný jí radí, aby rodiče vyhlásili osobní bankrot, poškozená tvrdí, že to je z nepodařeného podnikání rodičů. Další komunikace je o tom, že poškozená chce získat peníze, aby měla peníze na vysokou školu, hovoří o možném hledání partnera, aby byla zaopatřená, dále hovoří o tom, že by chtěla zhubnout, partnerka poškozené má štíhlejší postavu. Dále 16.4. poškozená píše, že přijede za obžalovaným, souhlasí s tím, že jí může klidně udělat i klystýr, navrhuje datum v sobotu dopoledne kolem 10 a nejpozději ve 3 hodiny musí odjet. 17.4 se domlouvají, že v sobotu by to šlo, v deset ji vyzvedne, detaily upřesní. Dále obžalovaný uvádí, že pokud si nestrčí poškozená ruku do vaginy, dostane 30 ran navíc. Při komunikaci 17.4. ve 13.33 hod. se táže obžalovaný poškozené, zda si už zjistila autobusy, jeden jí vyjíždí v 08.39 hod. z Frýdku, poškozená má vystoupit na zastávce Šenov Skrbeň, kde ji vyzvedne stříbrným automobilem Seat Leon. Dále popisuje její povinnosti, nejdříve ji vyvenčí v přírodě, pak pojedou k němu do bytu. Peníze jí dá při cestě zpátky. Se vším poškozená souhlasí, obžalovaný požaduje, že mu bude vykat a říkat mu ano, pane. Dále pak 18.4. ji ještě upozorňuje, že jí chystá překvapení, žádá, aby si vzala volnou sukni, aby přijela bez punčocháčů, legín a podobně, od pasu dolů může mít jen sukni a kalhotky, a to za 10 ran. Dále popisuje další sexuální praktiky, trvá na tom, že už má u něj 25 ran poškozená za to, že není u počítače, kdy chce obžalovaný, aby tam byla. Píše zde také, co by řekla na to, že domluvil 10 kamarádů, poškozená souhlasí, že splní vše, co si bude obžalovaný přát, včetně klystýru, ten jí pak popisuje, jak se dělá klystýr, hovoří o Venušiných kuličkách, ptá se, zda se poškozená nebojí, co s ní bude provádět, ta uvádí, že se nebojí, rány se zahojí, ne vše ji vzrušuje, zvláště ne to, když si to dělá sama. 19.4. upřesňují schůzku a obžalovaný upozorňuje poškozenou, že si přeje, aby prováděla orální dráždění v autě. Další komunikace je zaznamenána 19.4. v 09.16 hod., kde se

obžalovaný ptá, kde je poškozená, ta mu odpovídá, že dojela do Havířova na nádraží a obžalovaný ji vyzývá, aby tam na něj čekala u stanoviště taxíků, ta mu odpovídá, že je u Lidlu, obžalovaný se ptá na popis oblečení poškozené s tím, že se tam setkají. Komunikace končí v 09.26 hod. Další komunikace je pak 19.4. ve 21.34 hod. Zde poškozená vyzývá obžalovaného, aby splnil svou část dohody a poslal jí 10.000 Kč na účet s tím, že upozorňuje, že jsou i jiné způsoby, jak peníze získat, obžalovaný odpovídá 19.4. ve 21.44 hod. aby mu nevyhrožovala s tím, že jí napsal, že pokud mu nebude vše vyhovovat, nic nedostane. 20.4. v 07.31 hod. píše poškozená, aby si nevybíral, ať si nemyslí, že to vše nechá jen tak s tím, že je zvědavá, co jí na ty rány řeknou v nemocnici, na gynekologii a na policii. Obžalovaný odpovídá, že mu to stačí jako důkaz vydírání. Poškozená upozorňuje, že trestný čin musí splňovat skutkovou podstatu a on splnil skutkovou podstatu znásilnění. Obžalovaný odpovídá, že jeho právník má na to jiný názor a stejně nedá dohromady do středy 10.000 Kč. 20.4. ve 20.22 hod. píše již svědek M., poškozenou představuje jako svoji klientku, upozorňuje obžalovaného, že na něj bude podáno trestní oznámení ve věci sexuálního nátlaku a znásilnění, neboť jeho klientka má na těle zjevné projevy znásilnění a bude absolvovat i gynekologické vyšetření. Obžalovaný poukazuje na to, že se jednalo o domluvený sex za peníze, ptá se, kdo mu píše, svědek M. dodává, že jeho klientka má zjevné známky pohlavního zneužití, souhlasila se sexem kvůli finanční tísni, neuvědomila si následky. Dále se svědek M. vyjadřuje v tom směru, že budou zjišťovat identitu obžalovaného a jeho klientka bude požadovat po obžalovaném finanční odškodnění za psychickou újmu. Obžalovaný se opět táže, zda to vše píše právník a upozorňuje na to, že když byla poškozená v jeho bytě, musela si všimnout, že tak nevypadá byt člověka, který má desetitisíce na rozhazování. Dále se opětovně obžalovaný ptá, s kým komunikuje, svědek M. neodpovídá, shrnuje, že obžalovaný nabídl jeho klientce pohlavní styk za úplatu, kterou neměl v úmyslu zaplatit, takže se jedná i o podvod. Představuje se jako student veřejnosprávní činnosti a nechce uvádět bližší údaje, nemá právnický titul, ale to jej neomezuje v činnosti v této věci, obžalovaný odpovídá, že to nehodlá řešit, chce, aby mu dal M. na sebe kontakt s tím, že právník obžalovaného jej bude kontaktovat. Dále pak ještě ve 20.46 hod. 21.4. píše obžalovaný svědku M., že auto nebylo jeho a na té adrese nikdo nebydlí a jeho identitu tedy nezjistí. Dále svědek M. odpovídá, že na základě fotografie obžalovaného lze zjistit řadu skutečností. Dále na č.l. **473** je sdělení společnosti Poda, která uvádí, že IP adresa 46.47.151.134 byla od 25.5.2011 do současnosti přidělena Michału C. Na č.l. **475** je usnesení ze dne 22.5.2014 o trestním stíhání neznámého pachatele, který 22. - 23.3.2014 poškodil lak motorového vozidla Hyundai Coupe z majetku poškozeného C. a toto stíhání bylo odloženo. Na č.l. **476 - 480** je fotodokumentace poškození předmětného vozidla. Na č.l. **488** je zajištěná korespondence obžalovaného s jeho matkou Blankou C. Na čl. **615** je založen omluvný dopis obžalovaného poškozené, kde obžalovaný pouze uvádí, že lituje toho, že své „poprvé“ poškozená neprožila s někým, koho má ráda a kdyby věděl, že je panna, nedomlouval by se s ní. Na čl. **640** je plná moc JUDr. Pavla Nastise, která mu byla udělena poškozenou P. k jejímu zastupování dne 18.8.2016. Na čl. **641,642 a 643** jsou záznamy o výjezdu záchranné služby k poškozené P. ve dnech 25.2.2016, 28.4.2016 as 18.7.2016. Na čl. **644** je zpráva neurologické ambulance Městské nemocnice Ostrava ze dne 30.5.2016 pro tetanické potíže poškozené, na čl. 645 předběžná propouštěcí zpráva poškozené z Psychiatrické léčebny Šternberk k hospitalizaci ve dnech 8.4.-1.6.20185 bez uvedení diagnózy, na čl. **645** propouštěcí zpráva z Nemocnice ve Frýdku – Místku, interního a plicního oddělení ze dne 30.5.2015 po pokusu poškozené o sebevraždu

nadměrným požitím léků. na čl. **647** je propouštěcí zpráva z CNS-Třinec za dobu hospitalizace poškozené od 19.11.2014 do 12.12.2014, zde u ní byla diagnostikována toliko panická porucha. Na čl. **654** je sdělení ošetřující lékařky poškozené, že tato u ní byla vyšetřena naposledy dne 5.8.2016, předtím v prosinci roku 2015 a lednu 2016. Před závěrem hlavního líčení obžalovaný doložil do spisu vytištěnou internetovou komunikaci se svým známým Alešem J. ze dne 21.4.2014, kdy s ním konzultoval svou situaci a možnosti trestního stíhání, nicméně fakta prezentoval, jakoby se staly jiné osobě, nikoli jemu**.** Na č.l. **770 - 777** je usnesení Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 5To 84/2016 ze dne 14.12.2016, kterým byl zrušen rozsudek v této trestní věci a věc vrácena Krajskému soudu v Ostravě k novému projednání a rozhodnutí. Na č.l. **778** je založeno usnesení VS Olomouc o propuštění obžalovaného z vazby ze dne 14.12.2016 sp.zn. 5To 84/2016. Z lékařské zprávy MUDr. Moniky W., psychiatra, na č.l. **818** ze dne 31.1.2017 vyplývá, že poškozená P. naposledy navštívila její ordinaci dne 5.8.2016.

Soud hodnotil všechny shora popsané a provedené důkazy, každý jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k následujícím závěrům.

O tom, že se skutek stal tak, jak je popsán v obžalobě, není pochyb. V podstatě shodnými výpověďmi obžalovaného a poškozené, jakož i záznamem internetové komunikace bylo dostatečně prokázáno, že se seznámili na internetové seznamce, kde spolu více jak jeden měsíc komunikovali, navzájem si vyměnili fotografie, a to i intimního rázu. Obžalovaný se snažil dosáhnout schůzky s poškozenou a když ta opakovaně odmítla, začal jí nabízet za schůzku finanční prostředky, v konečné částce 23.000 Kč, které vyfotil a poškozené fotografii poslal. Tato se v té době chtěla osamostatnit, odejít od rodičů, a proto s vidinou získání finančních prostředků se schůzkou souhlasila. V průběhu komunikace se obžalovaný netajil svými představami o průběhu schůzky, psal o orálním, vaginálním, análním styku, užívání erotických pomůcek, strkání pěsti do pochvy a dalších praktikách a také zdůrazňoval, že úloha poškozené bude submisivní, bude povinna jej oslovovat pane, neodporovat jeho příkazům a případné neuposlechnutí bude trestáno. Schůzka byla dohodnuta na den 19.4.2014 v 9:00 hod. na autobusové zastávce v Havířově Skrbni, poškozená ale omylem vystoupila až v Havířově u prodejny Lidl. Svědek M. se přes internet, když číslo mobilního telefonu obžalovaného neznali, spojil s obžalovaným a ten pro poškozenou přijel osobním automobilem tov. značky Seat Leon RZ: xxx, který měl zapůjčen od své matky. Toto shodně vypověděli obžalovaný, poškozená a svědek M. a je to patrno i ze záznamu internetové komunikace. Když poškozená nastoupila do vozidla, obžalovaný zkontroloval, zda si skutečně dle jeho příkazu nevzala spodní prádlo a poté jí řekl, aby si vzala z přihrádky palubní desky vibrátor a zasunula si jej do pochvy a když poškozená nesouhlasila, okřikl ji a sám jí vibrátor do pochvy zasunul, pohyboval s ním, čemuž se poškozená v obavách z jeho následujícího chování nebránila a později sama na jeho příkaz v tomto jednání pokračovala až do příjezdu do opuštěného areálu v Šenově, část Skrbeň. Obžalovaného výpověď se zde liší od výpovědi poškozené pouze v tom, že dle obžalovaného si vibrátor poškozená zavedla do pochvy sama bez jakéhokoli nátlaku. Zde je třeba reagovat na zrušující usnesení vrchního soudu, kde je označováno zavedení vibrátoru do pochvy poškozené za jízdy za prakticky velmi problematické. Jak vyplynulo z vyjádření poškozené však k tomuto počátečnímu aktu včetně kontroly obžalovaným, zda má poškozená spodní prádlo, došlo ještě před rozjetím automobilu, poté poškozená připustila, že s vibrátorem

mohla již manipulovat sama, byť si na to již přesně nevzpomínala. Ve Skrbni na ně již čekal další muž, jehož identita nebyla dosud zjištěna. Poté, co obžalovaný zastavil, přikázal poškozené, aby se vysvlékla, což tato ze strachu učinila, protože obžalovaný na ni křičel a ignoroval její žádosti, že chce jet domů a její osobní věci zůstaly v automobilu. Poté si oba dva muži rozepnuli poklopce, obnažili přirození a na poškozené vykonali obžalovaný orální a druhý muž anální pohlavní styk, a to i přes jednoznačně projevovaný odpor poškozené slovně, odstrkáváním, cloumáním hlavou, kousnutím obžalovaného do penisu apod., přičemž na takto projevovaný odpor reagoval obžalovaný křikem, vulgárními nadávkami i tím, že ji udeřil do obličeje, přitahoval její hlavu za vlasy ke svému údu a podobně. Když byl styk oběma muži ukončen, obžalovaný utrhnul poblíž větev a se slovy, že je to trest za nedodržení domluvy, poškozenou opakovaně udeřil do oblasti hýždí, ačkoli se mu poškozená bránila a chránila se před ranami rukama. Když se mohla poškozená obléci, obžalovanému řekla, že už žádné peníze nechce a chtěla odejít. I v této části skutku obžalovaný nepopírá, že k uskutečnění styku, jak byl výše popsán, skutečně došlo, popírá však jakékoli své násilí vůči poškozené i to, že by poškozená projevovala odpor. Připouští pouze, že řekla, že jí to za nabízené peníze nestojí. Potvrdil také švihání prutem, dle jeho popisu se však jednalo spíše o proutek či kus trávy. I zde soud přisvědčil popisu skutku poškozenou, tato její výpověď je pak částečně potvrzena svědkem M., který téhož dne ošetřoval poranění poškozené po bití prutem. Druhý muž z místa odešel pěšky a obžalovaný poškozenou odvezl do svého bytu, když v odchodu jí zabránil tím, že jí nevydal její věci, které byly v automobilu. Po příjezdu do xxx na ulici xxx poškozenou obžalovaný odvedl do bytu, který v té době obýval, umístěného v posledním podlaží a zamknul. Pak poškozená na jeho příkaz musela jít do koupelny, což tato ze strachu, vyvolaného jeho křikem a jejím ponižováním, učinila, zde musela vlézt do vany, kde ji obžalovaný donutil násilím otevřít ústa, vymočil se do nich a pak ji přiměl moč polknout. Pod jeho nátlakem se pak oba přemístili do ložnice, kde obžalovaný poškozené provazem svázal ruce a bolestivě obvázal prsa, uskutečnil s ní styk orální, vaginální, požadoval po ní olizování análního otvoru, strkal jí do vaginy pěst, a to i přesto, že jej poškozená prosila, aby svého jednání zanechal a poté již jeho jednání jen trpěla. Poté, co obžalovaný při orálním styku vyvrcholil do úst poškozené, odvezl ji na vlakové nádraží v Havířově, kde jí řekl, že jí žádné peníze nedá a že je laciná štětka. I zde se výpovědi obžalovaného a poškozené v podstatě shodovaly, co do provedených sexuálních praktik, nicméně obžalovaný popíral, že by došlo události v koupelně, dle něj poškozená v koupelně vůbec nebyla a popíral jakékoli násilí vůči poškozené s tím, že vše dělala dobrovolně, byť ne dle jeho představ. Z Havířova poškozená odjela do Ostravy - Poruby za svědkem M., který jí ošetřil drobná poranění, způsobená obžalovaným a posléze se s obžalovaným spojil se žádostí o zaplacení částky 10.000 Kč s tím, že jinak na něj bude podáno trestní oznámení pro znásilnění. Obžalovaný to odmítl a poukázal na to, že poškozená ani nezná jeho totožnost. U poškozené Moniky P. se pak v důsledku shora popsaného skutku a s tím spojeného prožitého traumatu rozvinula posttraumatická stresová porucha, která se bezprostředně po dokonání činu začala projevovat a dosud projevuje opakovaným vybavováním si události, obtížemi s usínáním i spánkem samotným, podrážděností, návaly hněvu, obtížemi s koncentrací, hypervigilitou, přehnanými úlekovými reakcemi, v důsledku čehož byla poškozená nucena podrobit se jak ambulantní, tak opakované ústavní psychiatrické péče a rovněž tak vedla přinejmenším ke dvěma pokusům o sebevraždu, realizovaným nadměrným požitím léků. Toto je dostatečně mimo výpověď poškozené prokazováno též řadou

lékařských zpráv, ve spise založených i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Pokud shrneme shora uvedené, o průběhu skutku, tak jak byl žalován, v podstatě není sporu, mimo popisu močení do úst poškozené v bytě obžalovaného. Obžalovaný však opakovaně jednoznačně popřel, že by poškozená projevila mimo vyjádření, že jí to za ty peníze nestojí, jakýkoli nesouhlas jeho jednáním, trval na tom, že jednal v domnění, že vše je součást dohodnuté schůzky a proti poškozené neužil násilí v úmyslu donutit ji k pohlavnímu styku. Výpověď poškozené považoval za nepravdivou, označil ji za těžkou lhářku a hypochondra, přičemž odkazoval na závěry znaleckého posouzení poškozené. Je pravdou, že v této věci má soud k dispozici pouze výpovědi obou aktérů a internetovou komunikaci, podpůrně výpověď svědka M., když matka a obě bývalé přítelkyně obžalovaného se vyjadřovaly toliko k okrajovým skutečnostem. Má však za to, že obžalovaný byl dostatečně výpovědí poškozené P. usvědčen. Poškozená v podstatě shodně popisuje skutek jak v přípravném řízení, tak před soudem. Pokud vzniknul rozpor mezi výpovědí poškozené a obžalovaného ve dvou jednotlivostech, jako je vsunutí vibrátoru do pochvy poškozené v automobilu a močení jí do úst obžalovaným v koupelně bytu, pak má soud za postačující vysvětlení poškozené, že manipulace s vibrátorem začala ještě před rozjetím automobilu a je možné, že později v průběhu jízdy s ním manipulovala sama, k aktu v koupelně je pro nalézací soud rozhodující poměrně podrobný popis události poškozenou včetně způsobu, jakým jí obžalovaný donutil otevřít ústa a popisu jejího prožitku této události. Vzhledem k sexuální nezkušenosti poškozené je také těžko si představit, že si takovou situaci mohla poškozená vymyslet a přitom ji tak přesvědčivým způsobem popsat. Soud nespatřuje důvod, proč by si poškozená v tomto směru vymýšlela, když právě tato situace patřila k jedné z nejponižujících. Při hodnocení výpovědi poškozené a její věrohodnosti soud zejména vycházel ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie. Znalkyně zde u poškozené konstatovaly emočně nestabilní poruchu osobnosti, která je charakteristická narušenou a nejasnou představou o sobě a životních preferencích, tedy o sexuálních. Toto dle znalkyně MUDr. Skřontové vysvětluje chování poškozené, její komunikaci na internetu i souhlas se schůzkou na pozadí snahy získání finančních prostředků. Dle konstatování psycholožky PhDr. Khulové má poškozená dostatečné předpoklady k objektivnímu vnímání, zapamatování si a vybavování prožitých událostí. Znalkyně sice připustila, že poškozená může mít sklon k výmluvám a popření ohrožujících skutečností v určitých zatěžujících situacích, na což poukazoval obžalovaný, kdy se jedná o snadnější manifestaci obranných mechanismů, které však nevedou k podávání idealizovaných verzí vlastní osoby či skutků. U poškozené nebyly zjištěny faktory, omezující její schopnost informovat o prožitém ani motiv pro zkreslení výpovědi. Tato nepostrádá základní psychologistické znaky autentického vylíčení prožité události a vyjadřuje rovněž autenticky vnímání nepříjemných pocitů v rámci inkriminovaného chování obžalovaného a pro potvrzení její věrohodnosti je pro znalkyně podstatný popis vlastního psychického stavu poškozenou, kdy popisuje potřebu úniku a strachu o život. Poškozená podává opakovaně konstantní výpověď v základním jádru a je málo pravděpodobné, vzhledem k emoční labilitě poškozené, že by toho byla schopna, pokud by událost skutečně neprožila. Byla schopna vzhledem ke svému věku a mravní vyspělosti dát obžalovanému jasně najevo, že s jeho jednáním nesouhlasí, strach o život jí však neumožnil efektivně se vzepřít. Popisuje strach z obžalovaného a vydání mu napospas, což ochromilo možnosti její účinnější sebeobrany. Poškozená v inkriminované situaci dávala najevo nesouhlas nejdříve otevřeně tím, že se bránila,

po zvýšení agrese se podřídila a reagovala ustrnutím, akutní reakcí na stres, když už obrany nebyla schopna. Pokud popisuje poškozená tzv. ztuhnutí, jedná se o akutní reakci na stres. U poškozené byla sice při vyšetření zjištěna zvýšená škála lži, týká se však toliko postojů komformních, tedy k obecným otázkám, ve snaze jednat v souladu s očekáváním okolí, její výpověď k věci je však možno považovat za popis skutečně prožitého. Znalkyně rovněž poukázaly na fakt, že u poškozené diagnostikovaná posttraumatická porucha je reakcí právě na prožitý sexuální zážitek, prožitek narušení fyzické integrace a strachu o život. Výše uvedeným lze také vysvětlit, proč poškozená svolila se schůzkou s obžalovaným, a to i s užitím jím navrhovaných a později i uskutečněných sexuálních praktik, když znalkyně konstatovaly, že poškozená nebyla schopna vzhledem ke své poruše popisované jednání si představit či je předem prožít. Podání trestního oznámení s delším odstupem od skutku samého znalkyně PhDr. Khulová vysvětlila tak, že řada žen, které vystupují jako oběť v sexuálních násilných činech a týrání, dává trestní oznámení hodně s odstupem, protože si uvědomují, že se tímto vystavují další traumatizaci. Soud tedy v tomto směru dospěl k závěru, že výpověď poškozené lze posoudit jako věrohodnou a z této při rozhodování vycházel. K osobě obžalovaného znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace sexuologie a klinické psychologie dovodily, že se u něj jedná o jedince nadprůměrně inteligentního, experimentujícího, nezdrženlivého, hedonického v rovině pudových potřeb, který si neodepře experimentování v rovině sexuální. Má snahu naplnit své potřeby a tyto si neodpírat, v rámci čeho je i možnost, že mohl ignorovat známky případného odporu protistrany v situaci sexuálního nabuzení. Možný je také podíl ztotožnění se v té chvíli s dominantní rolí v rámci sadomasochistického scénáře. Nebyl u něj zachycen plošný obecný sklon záměrně účelově zkreslovat realitu, ovšem ve vztahu k projednávané věci nelze vyloučit působení obranných mechanismů typu popření, bagatelizace, racionalizace v rámci ochrany své osoby v trestním řízení. Sexuální deviace u něj nebyla zjištěna a jím požadované sexuální praktiky byly označeny za běžné v širší normě. Pokud však je někdo hedonický a jde si za svými cíly, může výsledek dopadnout stejně, i když nejde o sexuální deviaci, pokud se nerozhodne respektovat přání a hranice toho druhého. Právě tyto rysy obžalovaného pak nejlépe vysvětlují dle názoru soudu jeho jednání, shora popsané. Poškozená sama nedokázala vyhodnotit předem nebezpečí, kterému se vystavila souhlasem se schůzkou ani předvídat svou reakci na chování obžalovaného, na schůzku šla s tím, že bude obžalovanému po vůli, ale jeho jednání ji zaskočilo a vystrašilo. Obžalovanému dala jasně najevo, že s jeho jednáním nesouhlasí, ten však v roli „pána“, jak jej musela poškozená oslovovat, osoby při styku dominantní, nebyl ochoten její námitky a prosby akceptovat a za odpor ji trestal a dle názoru soudu bral vše jako sexuální hru. Z dokazování je také patrno, že obžalovaný spoléhal na fakt, že poškozená nezná jeho identitu, řídil cizí automobil a v bytě, kam poškozenou odvezl, nebyl hlášen. Po zhodnocení shora uvedeného dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného jednáním, popsaným ve výroku rozsudku byla dostatečně prokázána.

Zločinu znásilnění podle **§ 185 odstavce prvního TrZ** se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí či pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Dle **odstavce druhého písmeno a)** se pak tohoto jednání dopustí ten, kdo spáchá tento čin souloží nebo jiným pohlavním stykem, provedeným způsobem srovnatelným se

souloží, dle **písmena c)** se zbraní. Dle **odstavce třetího písmeno c)** bude potrestán ten, kdo takovým činem způsobí těžkou újmu na zdraví. Objektem trestného činu znásilnění dle § 185 TrZ je právo člověka, a to ženy i muže na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem tohoto trestného činu je kterýkoli člověk, tedy osoba ženského i mužského pohlaví. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůžkou násilí či jiné těžké újmy jiného donutí k pohlavnímu styku a nebo k němu zneužije jeho bezbrannosti. Vyžaduje se proto, aby pachatel pohlavního styku dosáhl. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, jedná se v podstatě o fyzický kontakt s druhou osobou, tedy dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Toto zahrnuje jak soulož, tak orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů či jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, osahávání genitálií, prsou ženy a podobně. Nezáleží zde, zda v konkrétním případě dojde přímo k pohlavnímu uspokojení pachatele. Násilím se považuje užití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Pohrůžkou násilí se rozumí jak pohrůžka bezprostředního násilí, tak násilí, které může být vykonáno v budoucnosti. Donucením je míněno překonání vážně míněného odporu poškozeného, výsledkem násilí nebo pohrůžky násilí pak může být to, že osoba po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu od něj upustí, například z odůvodněného strachu, že pachatel svou pohrůžku násilí uskuteční nebo pro zřejmou beznadějnost či svou vyčerpanost. O donucení nejde, když poškozená osoba sice zpočátku klade odpor, ale později s pohlavním stykem dobrovolně souhlasí. **Těžkou újmou na zdraví** je míněna vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění. Dle **§ 122 odst. 2 písm. a) TrZ** se může jednat o zmrzačení, dle **písm. b)** ztrátu nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, dle **písm. c)** ochromení údu, dle **písm. d)** ztrátu nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, dle **písm. e)** poškození důležitého orgánu, dle **písm. f)** zohyzdění, dle **písm. g)** vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, dle **písm. h)** mučivé útrapy, nebo dle **písm. ch)** delší dobu trvající poruchu zdraví. Jedná se o úmyslný trestný čin.

Dále se soud zabýval zaviněním obžalovaného. Obligatorním znakem subjektivní stránky trestného činu je zavinění a je nezbytné pro naplnění jeho skutkové podstaty. Na úmysl pachatele musí být usuzováno z jeho jednání, v němž se vnitřní vůle pachatele projevuje navenek. Jestliže se pachatel mýlí v podstatných skutečnostech či mu nejsou známy, není jeho trestní odpovědnost dána. Zavinění se rozlišuje ve formě úmyslu přímého (§ 15 odst. 1 písm. a) TrZ), tak úmyslu nepřímého (§ 15 odst. 1 písm. b) TrZ). U nepřímého úmyslu pachatel ví, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn. Toto vyjadřuje aktivní volní vztah pachatele ke způsobení následku relevantního pro trestní právo, jeho způsobení však není přímým cílem pachatele, neboť ten může sledovat cíl jiný, z hlediska trestního práva relevantní nebo i nezávadný. Přitom je však pachatel vždy srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo, avšak tento následek je nechtěným, vedlejším následkem jeho jednání, s nímž je srozuměn. Lhostejnost pachatele k tomu, zda právní následek nastane či nenastane, pak dle ustálené soudní praxe vyjadřuje jeho aktivní kladné stanovisko k oběma těmto možnostem a lze je tedy považovat za úmysl nepřímý. Jednání obžalovaného soud považuje spáchané v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) TrZ. Nalézací soud i po doplněném dokazování na tomto závěru setrval. Jak konstatovala znalkyně PhDr. Khulová, v sexuálním styku by mělo být běžné, aby

partner poznal, s čím druhý partner nesouhlasí. V podstatě i obžalovaný měl řešit dle názoru soudu poškozenou dostatečně projevovaný nesouhlas. Poškozená opakovaně uvádí, že tento projevovala odstrkáváním obžalovaného, slovními projevy a hovoří také o obranném kousnutí poškozeného do penisu, na což ten reagoval tím, že jí dal facku. Ani zde soud o tomto tvrzení nepochybuje, protože není známa razance kousnutí, která zřejmě nebyla nikterak razantní a tedy obžalovaného v jeho dalších aktivitách nemusela nijak omezit. Poškozená také popisovala svůj pláč a reakci obžalovaného, který jí obžalovaný přikázal, aby se vysmrkala, že je nechutná. Soudu není znám důvod, proč by si poškozená vymýšlela takové podrobnosti, navíc zcela odpovídající postoji obžalovaného k poškozené po dobu skutku. Jak již bylo konstatováno shora, obžalovaný dle názoru soudu měl z chování poškozené dovodit, že s jeho praktikami, byť je dříve v rámci internetové komunikace akceptovala, nesouhlasí, tohoto je schopen, i s ohledem na svůj nadprůměrný intelekt, nicméně dal přednost uspokojení svých potřeb a představ před právem poškozené odmítnout pokračování sexuálního styku, když možnost takovéhoto přístupu připustily i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, na něj vypracovaného. Odpor byl poškozenou obžalovanému dán najevo již na počátku žalované události dostatečným způsobem, pokud pak zejména v bytě obžalovaného poškozená reagovala tzv. ustrnutím, kdy již větších aktivního odporu nebyla schopna, byť i zde lze tento v menší míře vysledovat, jako např. odmítnutí otevření úst při močení do úst ve vaně, pláč při bolestech při zasunování pěsti obžalovaného do její vaginy a podobně. Dle obecně společností uznávaného názoru při sexuálním styku mají partneři navzájem brát v úvahu nejen své potřeby a pocity, ale mají také právo styk kdykoli ukončit. Obžalovaný byl schopen akceptovat žádost poškozené, ale nebyl k tomu ochoten, ač jak vyplynulo z jeho psychologicko-psychiatrického posouzení, byl tohoto schopen. Tvrzení, že jednal v domnění, že je vše součástí dohodnutého jednání, má soud pouze za účelové, protože pokud u obžalovaného nebyla zjištěna žádná sexuální deviace, z pláče a dalšího chování poškozené musel poznat, že s jeho jednáním nesouhlasí.

Po zhodnocení shora uvedeného dospěl soud k závěru, že obžalovaný Michał C. naplnil ve všech zákonných znacích skutkovou podstatu zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) TrZ, když bylo prokázáno, že vůči poškozené Monice P. užil násilí, spočívající zejména v úderu do obličeje a tahání za vlasy a pohrůžek násilí, včetně vulgárních nadávek a slovní eliminace jejího odporu v úmyslu donutit ji k pohlavnímu styku, tento spáchal jak souloží, tak orálním a análním stykem, dále se zbraní, tedy ji bil prutem, který utrhl na místě a v důsledku jeho jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, tedy těžká újma na zdraví.

K osobě **obžalovaného Michała C.** bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, vlastníkem osobního motorového vozidla. Byl zaměstnán jako jeřábník ve společnosti xxx, nyní pracuje ve společnosti xxx. Má základní vzdělání. Ze zprávy Magistrátu města Havířova ke dni 8.2.2016 (č.l. **490**) bylo zjištěno, že byl obžalovaný projednáván pro přestupek celkem ve třech případech, a to pro jeden přestupek spáchaný v roce 2014 a pro dva přestupky spáchané v roce 2015. Z hodnocení zaměstnavatele ke dni 1.2.2016 (č.l. **491**) bylo zjištěno, že zde byl obžalovaný zaměstnán při přípravě vsázky od 8.1.2014 jako jeřábník, do práce chodil pravidelně, pracoval spolehlivě, jeho hodnocení bylo na dobré úrovni, v kolektivu byl oblíben. Ze zprávy Vězeňské služby ČR ke dni 27.1.2016 (č.l. **492**) soud zjistil, že je obžalovaný

ve vazbě od 14.11.2015, své povinnosti vyplývající ze zákona o výkonu vazby a vnitřního řádu věznice plní na dobré úrovni, udržuje pořádek ve svých věcech, k příslušníkům a zaměstnancům věznice se chová slušně, nebyl kázeňsky trestán, není a nebyl pracovně zařazen z důvodu omezených pracovních kapacit. Z rejstříku trestů obžalovaného (č.l. **496 - 497**) soud zjistil, že obžalovaný byl v minulosti soudně trestán celkem ve třech případech, poprvé v roce 2003 pro trestný čin výtržnictví, kde bylo podmíněně upouštěno od potrestání s dohledem na zkušební dobu 1 roku a toto bylo osvědčeno, dále byl projednáván Okresním soudem v Karviné v roce 2010 a Okresním soudem ve Zlíně v roce 2011.

K důkazu byly citovány i **přestupkové spisy** obžalovaného C.

Ze spisu **Magistrátu města Havířova, sp. zn. RD/1239/15,** bylo zjištěno, že zde byl projednáván obžalovaný pro přestupek spáchaný tak, že 1.4.2015 v xxx nevystavil platný parkovací lístek ve svém vozidle Hyudai, RZ xxx, v úseku určeném ke stání motorového vozidla za zjednanou cenu. Odmítl zaplatit blokovou pokutu. Obžalovanému byla uložena bloková pokuta 100 Kč.

Z přestupkového spisu **Magistrátu města Havířova, sp. zn. RD/512/14,** vyplývá, že zde byl projednáván obžalovaný pro přestupek spáchaný tím, že 28.1.2014 ponechal vozidlo Hyundai na placeném parkovišti, aniž by umístil platný parkovací lístek, byla mu uložena bloková pokuta ve výši 200 Kč.

Ze spisu **Okresního soudu v Karviné, sp. zn. 103T 136/2003,** bylo zjištěno, že obžalovaný C. zde byl uznán vinným rozsudkem ze dne 21.7.2003 trestným činem výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zákona, který spáchal tím, že 18.5.2003 se obnažoval před čtyřmi nezletilými dívkami a onanoval před nimi, když bylo podmíněně upuštěno od jeho potrestání na zkušební dobu v trvání 1 roku s dohledem. Tento rozsudek nabyl právní moci 26.8.2003. Odsouzení mu bylo osvědčeno 26.10.2004.

Dle spisu **Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, sp. zn. 105T 147/2010,** byl obžalovaný C. odsouzen rozsudkem ze dne 22.9.2010 pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 TrZ, kterého se měl dopustit s další osobou tím, že 3.7.2010 v prostorách baru xxx napadl zaměstnance Petra Ž. a rozbil pivní sklenici, přičemž mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců s podmíněným odkladem na 15 měsíců. Tento rozsudek nabyl právní moci 22.9.2010. Usnesením ze dne 10.11.2011 bylo rozhodnuto, že zkušební doba se prodlužuje o 1 rok, tj. do 22.12.2012. Toto odsouzení poté bylo amnestováno v rámci amnestie Prezidenta republiky z 1.1.2013 usnesením z 5.2.2013.

Ze spisu **Okresního soudu ve Zlíně, sp. zn. 31T 163/2011,** bylo zjištěno, že 24.8.2011 byl vydán trestní příkaz na obžalovaného C. pro skutek právně kvalifikovaný jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 TrZ, a to proto, že 15.7.2011 řídil osobní automobil pod vlivem alkoholického nápoje a byl mu uložen peněžitý trest ve výši 30.000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 3 měsíců a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na bodu 3 let. Tento trestní příkaz byl obžalovanému doručen 29.8.2011. Odsouzení zákazu činnosti bylo osvědčeno usnesením z 10.4.2015 a peněžitý trest obžalovaný uhradil dne 23.11.2011.

Soud hodnotil všechny zákonné okolnosti rozhodné pro druh a výměru trestu, jakož i z hlediska účelu trestu dle § 37 TrZ a § 39 TrZ, přičemž přihlédl k povaze a závažnosti jednání obžalovaného, jeho osobním, rodinným, majetkovým poměrům, dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Vzat v úvahu byl i význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zejména zájem společnosti na ochraně svobody jednotlivce v sexuální oblasti, byl posouzen způsob provedení činu, jeho následky a okolnosti, za kterých byly spáchán.

Základní rozpětí trestní sazby zločinu znásilnění dle **§ 185 odst. 3 TrZ** činí pět až dvanáct let.

U obžalovaného soud konstatoval přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. c) TrZ, tedy že se skutku dopustil trýznivým způsobem, což dovozuje zejména ze způsobu provedení a délky doby jednání obžalovaného, polehčující okolnost u obžalovaného nebyla shledána, a to ani ve smyslu ust. § 41 písm. o) TrZ, tedy že žil dosud řádným životem, když byl opakovaně projednáván pro přestupek a v minulosti vícekrát soudně trestán, byť k těmto odsouzením nelze přihlížet ve smyslu ust. § 42 písm. p) TrZ. Obžalovaný také nevyužil zásadní elementární polehčující okolnost, a to úplné a kajícné doznání.

Za tohoto stavu věci považuje tedy soud za přiléhavé uložit obžalovanému trest odnětí svobody ještě v dolní polovině trestní sazby, tedy v délce 7 let, kdy nelze nepřihlédnout k naprostému nedostatku sebereflexe obžalovaného a závažným následkům jeho jednání, kdy poškozená se s nimi vyrovnává do současnosti. Pro účely výkonu tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou ve smyslu ust. § 56 odst. 2 písm. c) TrZ, neboť mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin a nejsou splněny podmínky pro jeho zařazení do jiného typu věznice.

Poškozená Monika P. se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200.000 Kč, která má představovat duševní útrapy, což zmocněnec poškozené rozvedl ve svém závěrečném návrhu. Jak vyplývá z předchozích pasáží tohoto rozsudku, obžalovaný porušil svou zákonnou povinnost ve smyslu § 2910 občanského zákoníku tím, že poškozené vytýkaným jednáním (znásilněním) ublížil na zdraví, čímž zasáhnul do jejího absolutního práva ve smyslu citovaného ustanovení. V takovém případě nutno dále postupovat podle § 2894 odst. 2 občanského zákoníku, kde je stanoveno, že nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. S ohledem na to, že znásilněním poškozené došlo k zásahu do jejího zdraví, stanovuje zákon zvlášť dále povinnost odčinit nemajetkovou újmu z toho vzniklou v § 2958 občanského zákoníku. V takovém případě se odčiňuje bolest, ztížení společenského uplatnění a tzv. další nemajetkové újmy. V této souvislosti se vzhledem k připomínkám, obsaženým ve zrušovacím usnesení vrchního soudu nalézací soud zabýval tím, jaký nárok poškozená vůbec vznesla. Byť zmocněnec poškozené citoval ustanovení § 2956 občanského zákoníku, při náhradě nemajetkové újmy poškozené Moniky P. je nutno postupovat dle § 2958 občanského zákoníku, neboť se jedná o úpravu zvláštní [(ustanovení § 2956 je obecným ustanovením – srov. *Hulmák, M. a kol.:* Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1703)]. S ohledem na to, že poškozená požadovala toliko tzv. duševní útrapy, které lze zahrnout pod další nemajetkové újmy (k tomu srov. citovaný komentář k § 2956

občanského zákoníku), rozhodoval nalézací soud pouze o těchto a nikoliv o náhradě za bolest a ztížení společenského uplatnění. Při rozhodování o náhradě dalších nemajetkových újem ve smyslu § 2958 občanského zákoníku nalézací soud nemohl ani podpůrně postupovat podle jiného předpisu či doporučení (srov. Metodiku Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví, která se vztahuje pouze na bolest a ztížení společenského uplatnění), pročež poškozenou Monikou P. požadovanou náhradu za tzv. další nemajetkové újmy (duševní útrapy) hodnotil sám v rámci své volné úvahy veden kritérii uvedenými v § 2958 občanského zákoníku. Za další nemajetkové újmy pak lze v případě poškozené Moniky P. považovat např. oprávněný strach poškozené z obžalovaného, úzkost v době léčení nemoci, způsobené jednáním obžalovaného, nutnost brát tlumící léky, hospitalizaci na psychiatrickém oddělení, duševní neklid, starost poškozené o budoucnost, strach o život aj. Tyto další nemajetkové újmy (duševní útrapy) poškozené nalézací soud zjistil zejména z výpovědi samotné poškozené a rovněž např. z výslechu znalkyně PhDr. Heleny Khulové. Na druhou stranu ovšem soud přihlédnul k tomu, že poškozená se na pohlavním styku s obžalovaným původně domluvila, nejedná se tedy o typický případ znásilnění. Rozsah duševních útrap poškozené Moniky P. rovněž není tak markantní, aby mohlo být přistoupeno k přiznání celé požadované částky. Soud tak dospěl k závěru, že v případě poškozené je na místě přiznat jí nárok na nemajetkovou újmu, přičemž z hlediska výše uplatňovaného nároku soud považoval za přiměřenou částku v celkové výši 50.000 Kč. Se zbytkem nároku soud poškozenou odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci**.**

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku ne řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 3.5.2017

Za správnost vyhotovení:
Michaela Dobošová

JUDr. Lenka Čechová, v.r.
předsedkyně senátu